

VIZITA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU ÎN BELGIA ȘI LUXEMBURG

„Îmi exprim încă o dată convingerea că se vor deschide noi și tot mai largi căi de apropiere și colaborare reciproc avantajoasă între România și Belgia. Aceasta va fi o dovadă în plus că două țări cu orânduri sociale diferite pot conviețui în pace și bună înțelegere, pot coopera în modul cel mai fructuos, atât pe plan bilateral, cât și pe arena mondială, dacă își clădesc raporturile pe stimă și respect reciproc, pe egalitate în drepturi și pe neamestec în treburile interne”. Aceste cuvinte rostite de președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, NICOLAE CEAUȘESCU, sintetizează spiritul de prietenie care a caracterizat vizita efectuată în Belgia și Luxemburg la sfârșitul lunii octombrie de către șeful statului român și de către tovarășa Elena Ceaușescu.

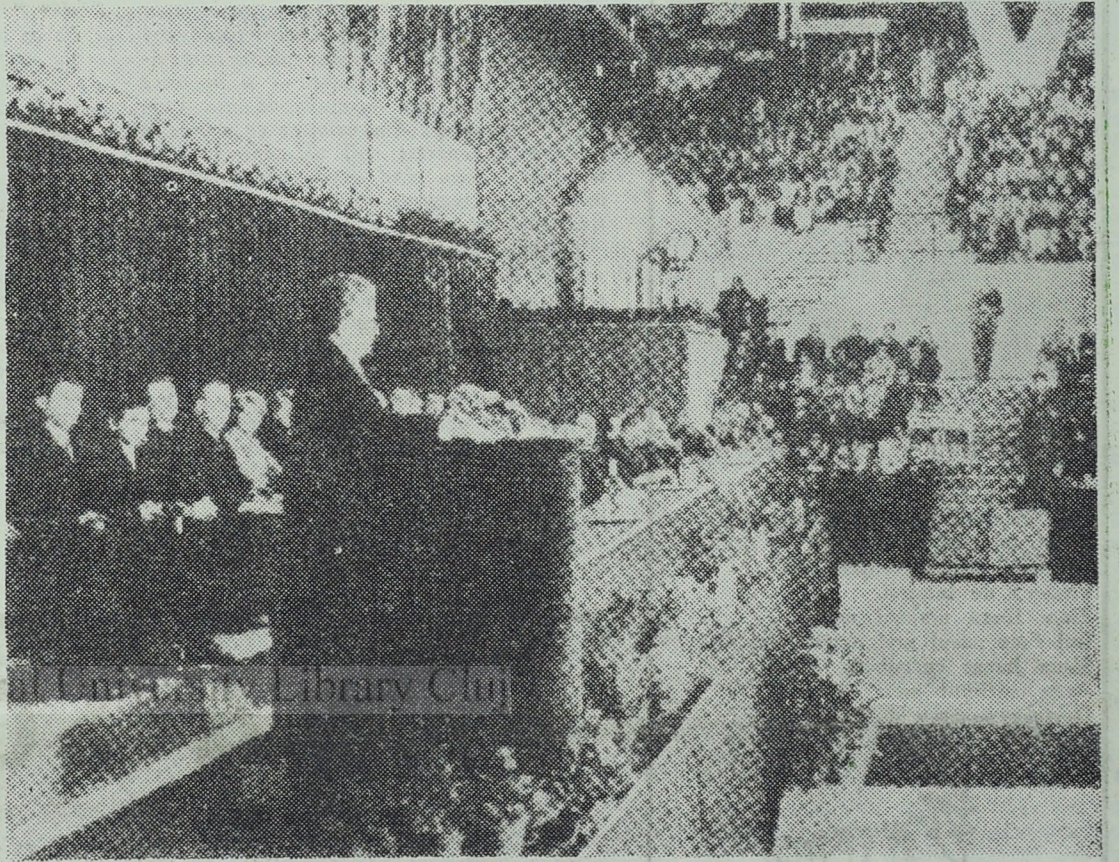
Intr-adevăr, vizita în cele două țări a președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, NICOLAE CEAUȘESCU și a tovarășei Elena Ceaușescu încheiată cu rezultate deosebit de fructuoase s-a înscris în contextul bunelor relații dintre popoarele celor două țări și poporul român. Primirea deosebit de cordială făcută pretutindeni președintelui Nicolae Ceaușescu, convorbirile purtate, precum și documentele semnate au confirmat evoluția pozitivă a legăturilor existente între România și cele două țări, ceea ce corespunde intereselor popoarelor lor, cauzei păcii și înțelegerii în Europa.

În timpul vizitei, un șir întreg de manifestări au relictat prestigiul de care se bucură politica externă a României socialiste, stima și respectul față de șeful statului român, sentimentele de prețuire sinceră pentru poporul nostru. Întregul program al vizitei a reflectat faptul că raporturile de colaborare și prietenie dintre poporul român și popoarele celor două țări vizitate au luminoase perspective pe care le-a deschis această vizită a președintelui Nicolae Ceaușescu.

SPRE NOI

ÎMPLINIRI

Tovarășul Nicolae Ceaușescu adresându-se studenților și cadrelor didactice la mitingul consacrat deschiderii noului an universitar

În calendarul universitar întâi octombrie nu presupune doar un început ci mai degrabă o smulgere înainte, o plecare continuă către noi certificări ale împlinirii noastre către tot mai fertile încercări de afirmare.

Iar prima zi al acestui octombrie a însemnat pentru noi, ca în fiecare an, o zi în care am preluat din cuvintele de laudă și din înflăcăratele îndemnuri ale secretarului general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, puterea de a ne îndeplini răspunderile față de a ne configura astfel personalitatea încât idealul fiecăruia să se identifice cu atotcuprinzătoarea voință a celor douăzeci de milioane de oameni decizi să dea contur, în această parte a lumii, năzuinței spre bunăstare, spre culmile civilizației, să meargă pe căile cele mai precise indicate de partid, de realitatea victii noastre contemporane.

Am găsit în cuvintele tovarășului Nicolae Ceaușescu înalta apreciere a partidului acordată tineretului universitar, preocupării lui de a-și însuși cele mai noi cuceriri ale științei și culturii naționale și universale. Am simțit încrederea partidului arătată generației noastre, chemarea de a pași în primele rânduri ale luptei pentru dezvoltarea rapidă a societății socialiste, de a ne pregăti astfel încât să putem participa activ în toate domeniile la împlinirea programului elaborat de Congresul al X-lea, de Conferința Națională la făurirea viitorului luminos al patriei noastre socialiste — societatea socialistă multilateral dezvoltată, societatea comunistă.

Am văzut în îndemnurile secretarului general al partidului, maturitatea cîntăririi, a selecției și a improspătării modalităților concrete care pot asigura eficient calitatea și racordarea socială a activității noastre la parametrii decisivi ai unui învățămînt universitar modern. Pentru că indicațiile date promovează criteriile noi dictate de o realitate dinamică, pentru că realizarea unei formații profesionale de înaltă calificare este concepută în legătura organică a universității cu practica în laboratoare și în unități de producție strîns aliate cu sensul și responsabilitățile noastre umane și sociale.

Sîntem în anul glorios al sărbătoririi unui sfert de veac de triumfătoare republică. Destinul nostru a fost pe potrița drumului urcat, descoperindu-și măreția în clocotul acestor ani de întrebări și certitudini creatoare. La cele douăzeci și cinci de primăveri, fiecare schimbată în altă treaptă, mai înaltă, urcată de oameni și țară orizonturile s-au lărgit, peste România ard constelații și jerbe — simbolul fărâmurilor atinse.

Școala ne-a fost deopotrivă loc de căutare și alegere de drumuri și vatră a dăruirii noastre patriotice. Antrenați cu neastîmpărul vîrstei în torentul vieții sociale, ne-am împlinit prin muncă și cu fiecare zi ne-am descoperit tot mai demni de împlinirile înaintașilor, tot mai recunoscători pentru grija care ni se arată.

Amfiteatrele, laboratoarele, cîmpurile experimentale au recunoscut în noi o altă generație, o nouă racordare și tensiunare a idealurilor. Am pătruns înțelesul indemnului de a ne pregăti prin muncă și pentru muncă într-o descifrare care ne-a dat tărie și putere și am preschimbat vacanța într-un semestru al muncii, al efortului care odihnește.

Iar acum, cînd am intrat într-un nou început, faptele noastre devin mîndria noastră. Am pus temelile noilor edificii în care vom învăța și știm mai bine acum în ce fel pot rodi gîndurile noastre. Treceam în anul care a început cu o și mai limpede imagine a zilelor viitoare. Conferința Națională a partidului le-a conturat strălucirea și ne-a chemat să le desăvirim să ne valorăm vrednicia și inteligența în propășirea care cristalizează drumul nostru înainte.

Va trebui să îngemănăm asimilarea realizărilor tehnice și științifice cu o temeinică pregătire politică, să preschimbăm în crezul întregii studenții înflăcăratele cuvinte ale secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu — „Numai astfel studentul va putea participa, în mod conștient, cu întreaga sa energie și putere de muncă la transformarea societății, la făurirea noii orînduirii”.

Să facem, așadar, ca desfășurătorilor viitoare să le răspundă coloanele noastre, pașii noștri cadențați care ne poartă hotărîrea și ardoarea de a ne regăsi mereu, așa cum o dorește profesorii noștri, cum ne visează părinții noștri.

Aici unde lumina...

Aici unde lumina, ca umbra de ușoară,
Se-nchide blînd în sine și sapă în priviri
Se-nalță-n mine, caldă, iubirea pentru țară,
Slăvind puterea scursă în muguri de-impliniri.

În vorbe urcă ritmuri spre orele de mîine
Și sevele în fructe pocnesc de rod rotund
Și toate poartă nume de laudată piine
Și steaua și vocala și sufletul fecund.

ADRIANA BORȘ

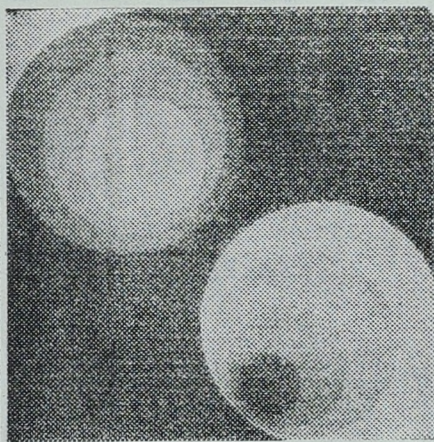
Această vară a iubirii

Se coace aurul rotund,
Miros de piine-n zarea firii,
Întotdeauna am dorit
Această vară a iubirii.

Sub stelele nemărginite
Poetii-s frați nemărginirii,
Și poate că aduc cu ei,
Această vară a iubirii.

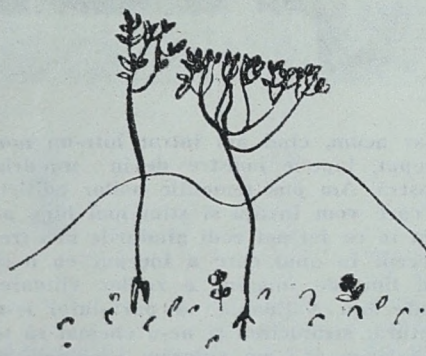
Și pune țara holde-n vis,
Suind pe pragul împlinirii,
Cu toți care purtăm pe brațe
Această vară a iubirii.

PETRE DINU MARCEL

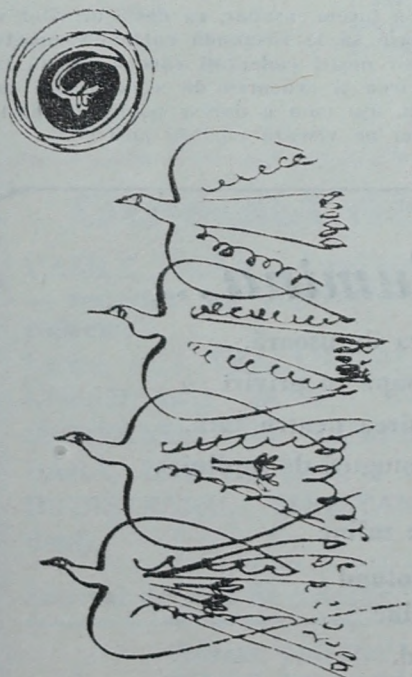
Nume de țară

Dimineța îmi intră-n odaie
Îmi deschide ferestrele larg
Și-mi coboară pe prag
Drumuri spre-albastrele zări
Pasărea de lumină.
Ziua, lângă umărul meu,
Îmi face pasul mai drept, mai frumos
Și-un imens curcubeu
Peste sufletul meu — Albatros —
Desface pasărea de lumină
Tînăr, crește la hotar de izvoare

La hotar de pământ și de cer
Precum 'naltii stejari către soare,
Îmi veghează drumul nou și sever
Pasărea de lumină
În gând, în tăcere, în vis
În creștere, -n trup, în vioră
În sacra -mplinire, în zbor, în idee
Pasăre de lumină, crești tu, nume de țară.

FLORENTIN POPESCU

Au fost colegii noștri

„La marile bucurii se fac urări”

Oamenii se întâlnesc și-si potrivesc mersul și gândul pe ulița mare. Tot aici se cunosc și se recunosc în trecerea lor prin timp. Zice chiar un cîntec cum că pe om îl cunoaște după mers. Mersul legănat, mersul falnic și demn, mersul sigur prin timp se petrece și el ca fapt împlinit pe ulița mare.

Toate ulițele se adună ca apele pe una singură și satul întreg devine atunci și el o uliță mare.

Să rămînem în simbolul acestor cuvinte. Fiecare uliță a devenit mare din clipa în care a bătut-o pas cu pas civilizația. Cum am putea păstra într-un muzeu un element concret al acelei tristeți și izolării cătunelor? Apoi remarcăm că în limbajul nostru contemporan nu se mai folosesc — și în orice caz în limbajul științific — cuvintele sătuc și cătun? E anacronic din moment ce acolo, în cel mai îndepărtat colț al țării, izolarea s-a spart ca un gând de demult și omul a intrat și se menține în marele circuit și flux civilizator?

Ulița mare este nervul principal și ideea aceasta poate fi un crîmpet de traseu internațional pe care un sat l-a făcut să semene, privit de sus, cu o crenguță de cordoș înflorită.

Se înțelege că nu ulița aceasta o cîntăm, ci privilegiul pe care îl poartă de a ne pune sub ochi oglinda fermecată care ne dezvăluie satul nou înflorind sub soarele socialismului.

Fîndcă năvălesc aici ca spre o chemare și spre un loc de adunare, energiile satului ca să adune, să ridice zidurile cele mai înalte, fiindcă de aici oamenii se îndreaptă

către cele patru zări, la cîmp sau la fermele cooperativei agricole, fiindcă gravitează spre ulița mare oamenii satului, o socotim de la bun început în afara sensului metaforic, simbol al vieții satului în plină ascensiune.

Pe ulița mare din Ucuiriș trec spre seară tractoarele, întronîndu-se o vreme prin autoritara forță a mecanizării.

Îl vezi pășind pe marginea uliței mari pe agronomul Nicolae Bogluț, secretarul Comitetului de partid. Merge către acolo unde se află suflarea satului să-și simtă doboarea și bătăile inimii.

La ce te gîndești acum?

Te gîndești cu siguranță la vesturele voastre de mîine, la cum va arăta fața satului, în care te-ai născut și lucrezi, mîine.

Dar tu, losti Duca? Nu îți cunoști toamna. Îmi place numele ei și în scrisoarea pe care am primit-o de la tine mi-ai vorbit de ea. Îi văd geografia calmă, îi văd casele, îi văd copacii. Și deslușesc în aceste case, pe drumurile acelea, în seva copacilor, truda consătenilor tăi harnici, hotărîrea voastră, a tuturor de a le face mai frumoase ca însăși destinul nostru. Peste tot se simte mina puternică, vomta de nezdumcînat, hotărîrea neabătută a satului de a trece în marea sa ascensiune cît mai aproape de oraș.

Ne-ai scris cu înțeleasă mîndrie, că în acest an ai obținut cele mai ridicate producții din istoria unității. Ne bucurăm și ne mîndrim asemeni ție. Satul tău se împlinesc în toate dimensiunile lui, cu cele mai certe rezultate, cu cele mai desăvîrșite

frumuseși. Și toate se petrec sub cuvîntul acela fierbinte al partidului sub îndemnul realist și patetic al comuniștilor din rândul cărora faci și tu parte.

Poți fi sigur că, profesorului universitar dr. C. V. Oprea îi vor face o mare bucurie cuvintele tale de recunoștință. Iar plăcerea noastră nu este mai prejos. Sîntem bucuroși să transcriem o parte din scrisoarea ta, aici, gîndurile tale de bine pentru profesorul care, cu pînătească grijă și competență autoritate, și-a îndrumat pașii.

„Încă din timpul facultății, prof. dr. doc. st. C. V. Oprea mi-a fost un desăvîrșit îndrumător, dîndu-mi indicații și sfătuindu-mă în cele mai dificile momente inerente începutului. Studiam ore în șir în laboratorul de pedologie, astfel încît, la examenul de stat am reușit să prezint lucrarea de diplomă la nivelul cerut de comisie. (...) Nici după repartizarea în producție nu am întrerupt legătura cu profesorul meu. Și, de fiecare dată, am găsit înțelegerea profundă a acestuia la sfaturile pe care i le ceream...”

La bucuriile mari se fac urări. Ce să îți spunem noi ție? Ce să le spunem consătenilor tăi pentru bucuria de a fi strîns trei mii de kilograme de grîu de pe fiecare hectar, pentru cele 585 tone de porumb boabe recoltate de pe 150 ha?

Să năzuim spre acel mîine pe care îl pregătesc. Iar dîrzenia lor să fie tot mai frumoasă preschimbată în hotărîrea de a se continua în timp cu toate splendorile venirii în care spicele vor plîni de sănătate!

„A”

BCU Cluj / Central University Library Cluj

„ERA SOCIALISTĂ”

Începînd cu numărul său din septembrie „Lupta de clasă”, revistă teoretică și social-politică a Comitetului Central al Partidului Comunist Român apare sub o nouă titulatură, aceea de „Era Socialistă”.

Apreciată ca un semnificativ eveniment publicistic de către însuși secretarul general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, „Era Socialistă”, care exprimă prin titlul său noua etapă pe care o parcurge societatea noastră, va continua și va dezvolta, în noile condiții istorice, activitatea și tradițiile revistei „Lupta de clasă”.

Primul număr al revistei se deschide cu articolul program al tovarășului Nicolae Ceaușescu. Intitulat „Era socialistă la început de drum” articolul sintetizează sarcinile și orientările de bază ale noii publicații bilunare, rolul pe care trebuie să-l îndeplinească în viața noastră ideologică și culturală, în opera de educare și perfecționare morală a tuturor membrilor societății.

Revista se înscrie în cadrul măsurilor luate de către partid pentru intensificarea activității ideologice și a educației socialiste a maselor. Aria tematică a revistei trebuie să cuprindă, conform indicațiilor secretarului general, principalele aspecte și probleme ale construcției materiale și spirituale din societatea noastră, perfecționarea relațiilor de producție, adîncirea democrației la nivelul tuturor sferelor de activitate socială, încetățenirea principiilor eticii și echității socialiste, creșterea rolului conducător al partidului, perfecționarea continuă a statului socialist, analiza contradicțiilor reale sau posibile ale societății socialiste. Dezbaterile principalelor curente de idei cu circulație în lumea contemporană, analiza proceselor și mutațiilor, a tranzițiilor specifice care fac conținutul istoriei actuale a omenirii vor

constitui preoapări constante ale revistei.

Misiunea politică și ideologică a noii publicații este, așa cum rezultă din textul de mai sus, strîns asociată rolului ei în cadrul răs-pîndirii culturii, fapt atestat de primele numere prin articolele Reconsiderarea conceptelor perimate în cultura de masă, aparținînd tovarășului Dumitru Popescu, membru al Comitetului Executiv, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului Culturii și Educației Socialiste, și Factorul conștient și ritmul realizărilor social-economice în construcția socialistă, semnat de tovarășul Miu Dobrescu, membru supleant al Comitetului Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

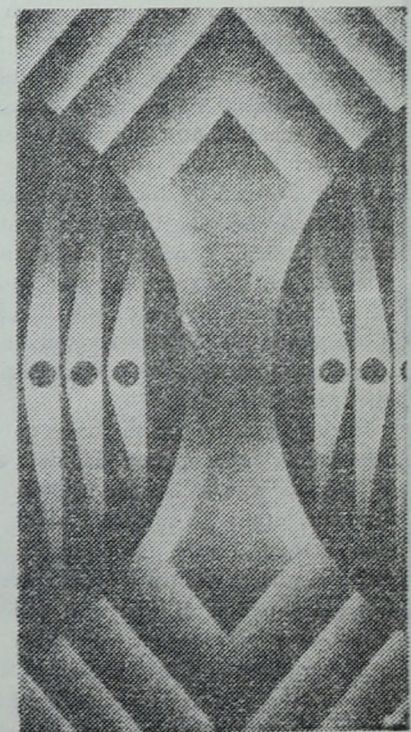
În articolul Pleoarie pentru o știință a producției, tovarășul Mihai Drăgănescu examinează posibilitatea definirii unei științe a producției, precum și semnificația caracterului productiv al activității de producție. Rubrica Dialectica dezvoltării societății socialiste cuprinde articolele lui Ion Mitran — Perspectivele națiunii socialiste și a lui Gavril Sztranyiczki, intitulat Natura și mecanismul contradicțiilor în societatea socialistă și care repune în discuție conceptele de antagonism și contradicție. Rubrica Consultații înserează contribuția profesorului universitar doctor Pavel Apostol, — Marxismul și lupta de idei contemporană.

Alte materiale sînt subsumate rubricilor — Știință și învățămînt (în cadrul căreia acad. prof. Cristofor Simionescu scrie despre Fundamentarea legăturii dialectice dintre învățămînt și economie), Pagini de istorie, Viața internațională. Din presa partidelor comuniste și muncitorești (Vic Allen) Capitalismul contemporan și schimbarea revoluționară). Documentar, Cărți și semnificații și, în fine, Revista revistelor.

Interesant prin conținutul său,

prin problemele dezbătute ea și prin autoritatea științifică a autorului, Miron Constantinescu, președintele Academiei de Științe Sociale și Politice, articolul Rolul actual al sociologiei românești constituie o contribuție la studiul realității sociale, a rolului pe care deciziile social-politice îl au în activitatea practică.

Numerale aparute pînă acum confirmă înscrierea deplină a noii serii la revistei teoretice și social-politice a Comitetului Central al Partidului Comunist Român, pe liniile directoare indicate de tovarășul Nicolae Ceaușescu, aducînd o contribuție de seamă la activitatea teoretică și practică a partidului nostru de făurire a lumii noi, socialiste, pe pămîntul României.

Rit nuri

IZOENZIMELE ȘI GENETICA

Biologia modernă a fost cucerită de către biochimie, care în mod tentacular și-a exprimat personalitatea în toate ramurile ei de activitate. Una din ultimele redute cucerite de către ea a fost genetica, astfel că, în prezent, între biochimie și genetică s-a realizat un tot unitar — o adevărată simbioză.

În cadrul vast al geneticii moderne, enzimologia a găsit o largă aplicabilitate, care s-a exprimat mult mai nuanțat odată cu evidențierea complexității de manifestare a enzimelor.

Considerăm că o privire radiografică în această problemă este utilă studentului de azi, practicantului sau cercetătorului modern de mîine.

Așadar, vă invităm într-o scurtă incursiune în genetica moleculară de azi, pentru a vedea unde se va proiecta în viitor această modernă știință. Nu e departe ziua cînd aceste cunoștințe vor permite biologului să opereze greșelile de metabolism a diverselor specii, întocmai ca un chirurg priceput, și să realizeze specii noi, productive, care vor revoluționa biologia bătrînei planete.

Studiul enzimelor în ultimul timp a arătat incidența crescută a formelor lor multiple moleculare, cunoscute sub numele de izoenzime. Astfel, supunînd migrației electroforetice un produs biologic, ser sau extras de organ și căuțînd să evidențiem o enzimă anumită, constatăm prezența a mai multor benzi, care reprezintă numărul de izoenzime prezente în acest produs.

Determinismul generic al enzimelor este bine studiat. Privirea asupra izoenzimelor în genetică este însă în faza de început, datele actuale, deși sumare vizează un număr relativ restrîns de enzime cu izoenzimele lor. Totuși ele par să aducă unele observații de certă valoare în genetică.

Astfel, se cunoaște că există în mod normal pentru un număr de enzime variante normale, care diferă de la individ la individ. Acest polimorfism genetic permite o caracterizare a indivizilor din cadrul speciei.

În prezent, sînt bine studiate izoenzimele: lacticodehidrogenazei, fosfogliceromutazei, adenilatchinazei, fosfatazei alcaline, colinesterazei și glucozo-6-fosfat-dehidrogenazei.

Izoenzimele lor îmbracă un polimorfism fiziologic cert. Studiile efectuate au arătat că genele care conduc sinteza acestor izoenzime cu distribuție alelică, pot conduce la acest polimorfism genetic fiziologic. Ca urmare a acestui fapt, indivizii, din punct de vedere al geneticii izoenzimice pot să fie

Prof. univ. emerit dr. doc. șt.

NICOLAE GLUHOVSCHI

Catedra de Reproducție
Facultatea de medicină veterinară
Timișoara

împărțiți în indivizi homozigoți și heterozigoți.

Transmiterea ereditară a acestui polimorfism izoenzimic, pare să aibe o importanță în viitor. Profilul izoenzimic va permite identificarea filiației genetice a unor indivizi, mult mai precis decît amprentele digitale sau grupele sanguine.

Coincidența izoenzimelor cu unele leziuni citogenetice, permite localizarea sediului acestor izoenzime din punct de vedere genetic. Invers, un anumit tip enzimatic are un corespondent citogenetic. Cîtăm în acest sens leucemia mieloidă cronică, unde polimorfismul 6-fosfogluconat-dehidrogenazei e asociată cu deleția cromozomului 21 — cromozomul Philadelphia. Totodată, există o corelație între tipul metabolic indus de către o enzimă și profilul său izoenzimic. Ne referim în acest sens la lacticodehidrogenază, izoenzimele căreia intervin în metabolism în mod variat și în funcție de condițiile metabolice tisulare.

În concluzie, un anumit profil genetic izoenzimic, va imprima un profil metabolic particular.

Un metabolism patologic, este imprimat de un profil genetic patologic al izoenzimelor. Astfel, în cazul cancerului, s-a evidențiat în țesuturile neoplazice o deviație a profilului metabolic către tipul fetal. Se produce o deviație a glicolizei anaerobe, care are drept consecință predominanța tipului izoenzimic 5 al lacticodehidrogenazei. De asemenea, STANISLAVSCHI și LOISILLIER au arătat că în epitelomul (cancerul) glandei mamare predomină activitatea izoenzimei 5, specifică glicolizei anaerobe, comparativ cu izoenzima 1 a lacticodehidrogenazei și cu alte izoenzime, care se află în țesuturile fetale și care apar în alte forme de cancer. În hepatoame (tumoarea ficatului), predomină o aldolază de tip A, spre deosebire de ficatul normal, în care predomină aldolaza de tip B.

La fel, într-o serie de neoplasme de pulmon, tub digestiv și ovar, s-a decelat o izoenzimă a fosfatazei alcaline numită izoenzima Regan. Această izoenzimă de tip placental este prezentă atît în serul bolnavilor de cancer cît și în celulele canceroase. Decelarea acestor izoenzime în cancer are o importanță

de diagnostic, însă trebuie să avem în vedere ipoteza că în evoluția cancerului se produce o represiune a formelor enzimice adulte, în profilul formelor embrionare mai puțin diferențiate (F. SCHAPIRA).

Studiile care s-au adresat hibridărilor celulare, au permis utilizarea de marker izoenzimic sau de altă natură, ce au condus la o serie de observații privind studiul funcționalității cromozomului X. Ele au permis aprecieri asupra inactivării cromozomului X în unele celule și au demonstrat că această inactivare poate avea loc în stadiul embrionar, după care el devine funcțional. Aceste studii au deschis perspective privind posibilitățile noi de dirijare a sexului. De menționat că studiile hidridărilor celulare de care am amintit mai sus, au avut la bază studiul izoenzimelor în culturile de celule studiate.

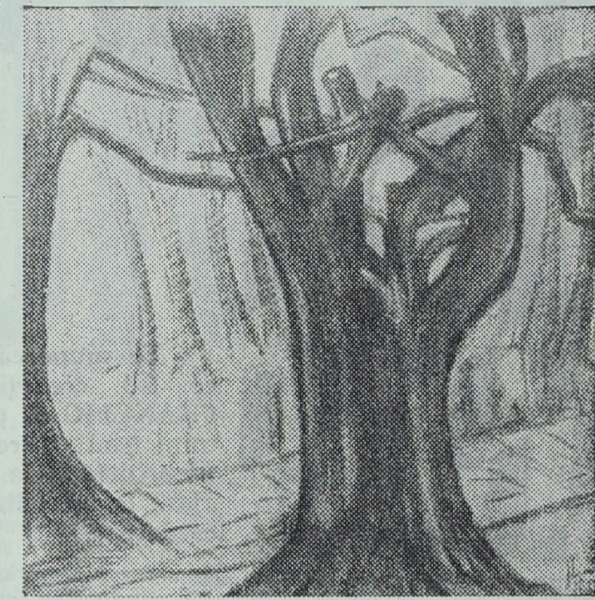
Observațiile lui GLUHOVSCHI și colab. au arătat că există un corespondent între profilul izoenzimic al izoenzimelor lacticodehidrogenazei din testiculul freemartinilor și din testiculele normale. Astfel, în testiculele freemartinilor am observat absența izoenzimei X comparativ cu testiculul normal. Avînd în vedere că observațiile asupra geneticii izoenzimei X nu sînt încă elucidate, constatările lui GLUHOVSCHI și colab. ridică o serie de discuții privind genetica de organ. Astfel, nu se poate exclude faptul că ar exista o corelație între determinismul izoenzimei X și determinismul sexual.

Se cunoaște că în mod obișnuit, în majoritatea țesuturilor există 5 izoenzime ale lacticodehidrogenazei, determinism dat de 2 gene. În testicul și în spermă apare însă o izoenzimă suplimentară, care pare să explice o serie de particularități metabolice speciale ale țesutului testicular. Această izoenzimă X lipsește însă în testiculul freemartinilor și traduce probabil un corespondent metabolic al unui deficit genetic.

Studiul izoenzimelor fosfatazei alcaline a evidențiat diferențe calitative la nivelul placentei umane față de alte țesuturi. Cele 6 forme moleculare sînt determinate de 3 tipuri de alele. Tipurile de fosfatază alcalină sînt determinate de genotipul feteșului și nu de către cel al mamei; nu se cunoaște semnificația exactă a acestui fapt, dar probabil că el să joace un rol în problemele privind interacțiunea materno-fetală.

În concluzie, avînd în vedere dezvoltarea deosebită a geneticii moleculare, izoenzimele vor aduce o contribuție certă în dezvoltarea geneticii viitoare.

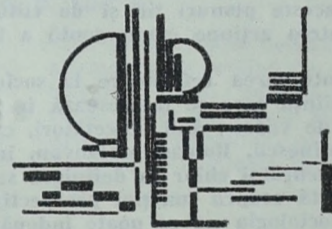
Precum frunzele copacilor, toamna, filele calendarului s-au desprins una cîte una, acoperind lin zilele vacanței și ne-au adus din nou clipa reîntîlnirii cu amfiteatrele. Ne-am adunat ca în fiecare an la întâi octombrie pentru a da mîna cu noul univesitar. Am cîntat din nou „Gaudeamus”, ne-am plimbat din nou prin locuri care trezeau amintiri, pentru ca apoi, înflăcărați de înalte idealuri patriotice, să ne îndreptăm pașii spre marele ogor socialist al țării pentru a alătura brațul și tinerețea noastră celor care umplu

cu rodul bogat al toamnei hambarele patriei. **O lună întreagă** palmele noastre au învățat prețul muncii, chiar dacă la început au adunat greu degetele în jurul stiloului iar ochii fugeau pe colile imaculate, sufletul ne era plin de sentimentul datoriei împlinite. **Și a început...** Luna octombrie a coincis cu Conștătuirea prezidiului Academiei de Științe Agricole și Silvicultură găzduită de institutul nostru. **Întreaga vară**

pêle mèle...

pe șantierul noilor edificii ale Institutului agronomic timișorean am efectuat zile de muncă patriotică marcîndu-ne numele pe filele care vor aminti celor care ne vor urma că... am pus și noi umărul... **Splendidă** inițiativa U.A.S. din institutul nostru, de a scoate pe perioada vacanței SEMESTRUL III, foaia volantă săptămînală de înaltă eficacitate educativă. Felicitări din toată inima colectivului redacțional ad-hoc (în mare majoritate componenți ai colectivului de redacție al revistei noastre) care timp de 13 săptămîni au muncit cu pasiune zi și noapte, pentru ca totul să fie la zi, pentru ca „foaia” să ajungă „caldă” în mîinile colegilor. **Nu putem uita** că încă nici în acest an nu se aude nimic cu atît de doritului chioșc alimentar. **Începînd din acest an**, un nou Regulament privind activitatea profesională a studenților. Spicuim: Pe toată perioada de școlarizare nu se admite decît o singură repenție, deh!... Reexaminările se fac în prezența a trei cadre didactice de la catedra respectivă, ca să nu avem vorbe... În „index” se vor trece obligatoriu toate notele obținute deci și 4, 3, 2, și 1 inclusiv mențiunile promovată, repetent, exmatriculat, bursier, nebursier, asta, așa, mai mult pentru părinți... **Aflăm** că se fac pregătiri intense pentru mult așteptatele „baluri ale balicilor”; poate primim și la

redacție vreo invitație, că oameni sîntem! **Noutăți la I.A.T.:** Așteptăm cît de curînd noi colegi reprezentanți ai tinerelor republici africane. De pe acum un **cald bine ați venit.** Anul acesta se aniversază un sfert de veac de activitate al operei din Timișoara. **La mai mulți!** Biblioteca institutului s-a îmbogățit în această vară cu peste 280 de titluri noi. **Se pare** că anul acesta lucrările practice se vor efectua în cea mai mare parte pe teren; foarte bine. Pentru prima dată orarele cuprînd și „atelierul-școală” îl sperăm cît mai folositor. **Clubul institutului** anunță noi înscrieri pentru cercurile artistice de amatori. Se pare că va fi și un cor. Se caută glasuri! **O nouă premieră** la Naționalul timișorean — **Coroană pentru Doja.** Mergem, da? **La fotbal „poli”** merge ca ceasul numai de nu ar rămîne iar în urmă... **Ni se anunță** că în această toamnă o serie de cursuri și caiete de lucrări practice vor ieși de la litografie. Să așteptăm! **Anul acesta** numărul repențiilor s-a redus substanțial. Se pare că noul regulament a fost anticipat! **Drăguț din partea** noului colectiv redacțional al **Agrariei** gestul de a rezerva în paginile revistei, fostului redactor șef (trec anii!) obișnuitele rubrici pe care le semna, printre care cea de față... Lor și tuturor cititorilor revistei — **mult noroc în noul an univesitar!**

THROMBELDIMBAR

INDISCREȚII

E foarte greu cînd ești foarte tînăr căsătorit să vorbești despre ce înseamnă o familie. N-apuci să te dezmeticești bine de importanța pasului făcut și trebuie să ți-l explici ție și altora. Dar timpul trece. Te reculegi și îți dai seama că într-adevăr totul nu e atît de simplu cum pare la prima vedere, îți dai înțeles seama că s-a realizat unul din marile hopuri ale vieții. Căsătoria este în fond o datorie de onoare față de societate și nu o putem privi ca pe o simplă rețetă culinară. Familia este un ideal și oricît ne-am codi trebuie să recunoaștem că e nevoie de puțin curaj pentru a o organiza. De ce curaj? Pentru că la vîrsta noastră familia, mai bine zis viața de familie impune cîteva linii directoare de conduită mult diferite de statutul de... burlac. Trebuie ca ambii parteneri să renunțe cam la multe din micile lor libertăți care fac de altfel să crească mai tîrziu farmecul nostalgic zilelor cînd erai „flăcăr” sau bineînțeles „domnișoară”.

Am precizat aceasta pentru că amarnic se înșeală cei care cred că a te căsători, a întemeia o familie înseamnă doar cîteva acte la ofișerul stării civile. E bine să ne obișnuim de la început cu ideea că ne-am luat o răspundere, că odată familia alcătuită nu sîntem singuri, că societatea este alături de noi, că greutățile inerente începutului vor trece pe neobservate.

Tineretul patriei noastre este un tineret sănătos, morala sa a dat probe de înaltă valoare, încît unele păreri, cum că „tinerii de astăzi” nu sînt copii pentru o treabă serioasă e complet depășită. Familia pe lîngă alte deziderate, trebuie să aibă la bază și tinerețea, sănătatea și prosperitatea fizică, un disponibil de energie pentru a putea ține piept problemelor

care se ivesc pe parcurs. A fi tînăr nu e nicidecum sinonim cu a fi burlac. Înțelegerea, piesă de bază a unei familii își caută începuturile tocmai între tinerii obișnuși cu colectivitatea. Ori unde este mai multă tinerețe și colectivitate decît în amfiteatre? Spunem de multe ori „termin facultatea, mai trag un an, doi de trai de boem și după aia vîd eu”... Ce vezi?

Studentia prilejuiește cunoașterea tinerilor din cele mai diverse medii, între ei, aici se pot găsi firile cele mai potrivite, aici poți primi un sfat, de multe ori mai bun decît al unui părinte. Că să nu uităm, mai dăinuie prin unele locuri și prejudecata „cum să o iei că e săracă lipită”. Să fim serioși. La noi de mult „sărac lipit pămîntului” nu mai e nimeni. Dar tu ai cunoscut-o pe fata aceea, știi că e și ea studentă, ai avut timp să discuți cu ea multe, de toate. Știi că are cea mai de preț avuție — bunătatea sufletească, tăria de caracter, știi că ea este cel mai bine potrivită firii tale. Atunci? Așteptăm să vedem noi ce o să fie? Nu cred că e o judecată potrivită pentru un tînăr al zilelor noastre. Desigur se vor găsi mulți care să mă contreze. „Face pe nebunul și asta”. Nu e chiar așa. Tot ce ați citit pînă acum este un punct de vedere (pe care l-am avut și înainte de...) și trebuie luat ca atare.

Departa de mine intenția de a-mi lega de gît o placardă pe care să scriu „Gata cu burlăcia”. În treburi dintr-astea nu e bine să dai sfaturi. Asta în general...

VASILE TOCUȚ

SOCIOLOGIA

ȘI VIITORUL PE CARE ÎL ÎNFĂPTUIM

Se spune că viitorologia nu are încă conturul clar delimitat. În ce fel credeți, stimate tovarășe conferențiar dr. ALBERT FRANCISC că poate contribui sociologia, știință analitică a prezentului (sau a trecutului istoric) la cercetarea evoluțiilor viitoare. Identificându-le ca perspective probabile, ar putea sociologia să ajute la cristalizarea unor opțiuni în direcția sau împotriva acestor evoluții?

Intrebarea cuprinde de fapt mai multe întrebări. O primă întrebare se referă la statutul viitorologiei, care așa cum se spune, nu are conturul clar delimitat. În cadrul acestei întrebări, o primă problemă ar fi dacă viitorologia este o știință de sine stătătoare sau se găsește la intersecția altor științe? Probabil că delimitarea conturilor viitorologiei necesită un răspuns, în primul rând, la această întrebare. Chiar dacă considerăm viitorologia ca o știință independentă, ea este într-o foarte strânsă legătură cu o serie de alte discipline care concurează la înțelegerea liniilor, direcțiilor spre care evoluează societatea. Deci aceasta ar fi una din problemele cuprinse în întrebarea larg formulată.

Prin această prismă, viitorologia, trebuie înțeleasă și ca o știință care se sprijină pe contribuția altor discipline, începând cu statica, demografia și continuând cu psihologia socială, cu economia politică, cu economia de ramură, aceasta contribuind, prin datele furnizate, la schițarea imaginii posibilă a viitorului.

O a doua problemă; viitorologia ca preocupare aparte este o disciplină relativ tină. Această preocupare de altfel, sub forma unei discipline aparte — viitorologia — ține — cred — și de accelerarea ritmurilor de dezvoltare a societății care pune în fața omului tot mai numeroase întrebări, în legătură cu un viitor foarte apropiat sau ceva mai îndepărtat. Vreau să subliniez doar ideea că cu cât ritmurile cresc în dezvoltarea societății și intenția cercetătorilor, atenția lor pentru viitor crește, ceea ce ar explica acest interes pronunțat pentru viitorologie. În ultimii ani, o serie de manifestări internaționale și-au axat tematica pe o problemă legată de viitorul societății. Așa este de pildă, al VII-lea Congres mondial de sociologie de la Varna, care a avut ca temă viitorul societății, umane. Recent am avut ocazia să asistăm, în țară, la Congresul mondial de viitorologie, ceea ce este și un fel de recunoaștere a valorii activității cercetătorilor din țara noastră care au rezultate foarte recunoscute. De asemenea, la mijlocul lunii noiembrie, se ține o manifestare științifică la Oslo în legătură cu viitorul colectivităților rurale, temă care pe studenții noștri, viitori specialiști ai agriculturii, îi interesează îndeaproape.

Aș sublinia faptul că în economia țării, în planificarea activității economice și sociale, țara noastră, la fel ca și alte țări socialiste dispune de planuri de perspectivă. Prin documentele Congresului al X-lea și ale Conferinței Naționale a partidului, sint schițate perspective ale țării, sub foarte multe aspecte pînă la sfîrșitul mileniului. Toate aceste planuri țin și de viitorologie și se realizează printr-o acțiune convergentă a foarte mulți factori.

Și acum întrebarea referitoare la sociologie. Sociologia este o știință care se interesează în mod deosebit de prezent și de viitor; unii cercetători, ca profesorul Miron Constantinescu, Roman Moldovan, introduc acest element al prezentului chiar în definierea sociologiei, accentuând totodată asupra funcției prospective a sociologiei. Firește, sociologia nu se poate îndepărta de aceste preocupări; ea își justifică existența, în mare măsură, prin unele concluzii care ne permit să avem o fereastră spre viitor. Modul de realizare se face prin contribuția

comună a cercetărilor teoretice cu cele empirice, de teren, care ne dezvăluie legături cu o rază de valabilitate mai mare sau mai mică și prin prisma cărora se poate vedea cum vor evolua anumite planuri ale dezvoltării societății.

În legătură cu această modalitate prin care sociologia știe să spună ceva despre viitor aș pomeni un singur caz; cercetînd viața, modelele de comportament ale celor ce au acum 20 de ani, se poate presupune, bineînțeles, cu aproximație, cum vor fi acești tineri la sfîrșitul secolului. Înregistrările de azi, repetate de-a lungul anilor, descriu o dinamică a anumitor fenomene. Astfel, mobilitatea populației în țara noastră, fie că e vorba de o mișcare în spațiu sau de mobilitatea sa socială; după ce, timp de mai mulți ani, sociologia urmărește acest lucru, se pot înțelege și anumite continuări cu o precizie mai mare sau mai mică. De asemenea, în sociologia muncii, în care se fac înregistrări repetate pe intervale mai lungi, avem posibilitatea să înțelegem ce poate urma mai tîrziu.

Pe lângă funcția sa expozitivă și interpretativă, sociologia își justifică existența printr-o funcție activă, ea contribuind la optimizarea formelor și proceselor sociale.

Contribuția poate consta, de pildă, în aceea că, pe baza unor concluzii desprinse din cercetările prezente, sociologia elaborează anumite propuneri privind reglementarea, dirijarea și orientarea anumitor fenomene privind posibilitatea omului de a interveni în mersul proceselor și interesele colectivităților. Să urmărim, de pildă, sociologia tineretului; aceasta depistează, printre altele, direcții spre care se îndreaptă tinerii în orientarea lor profesională, ceea ce ne permite să tragem concluzii în legătură cu marea ofertă care este tineretul pentru un număr foarte mare de meserii. Pe de altă parte, există și o comandă socială; nevoile pe care trebuie să le satisfacă societatea, profesii care trebuie să-și găsească acoperire prin cei care le vor practica. Sociologia muncii în industrie sau agricultură, poate explica anumite tendințe ale utilizării, mișcării, mobilizării forței de muncă. În funcție de aceasta, sociologia poate să dea unele informații, concluzii utile pentru optimizarea procesului de mobilitate profesională, spațială a forței de muncă. La rîndul ei, sociologia rurală are mijloace de cunoaștere pentru a afla modul în care se dezvoltă satul. Este știut că doar în câteva decenii populația rurală va descrește foarte mult, localitățile rurale se vor apropia mult de cele de tip urban. Cunoscînd aceste lucruri, sociologia rurală poate oferi informații utile celor care planifică dezvoltarea unor zone industriale sau urbane.

Chiar studenții timișoreni, în ultimii 4-5 ani, au fost subiecți ai unor cercetări pe problemele integrării socio-profesionale. Evident, doar cercetări numeroase, repetate, ar putea să ne arate, cam la ce intervale se produc modificări mai vizibile în populația aceasta de studenți, în acest microunivers. Cercetătorii însă sînt siguri de un lucru și anume, că este una din categoriile de populații care schimbă foarte mult, într-un ritm accelerat și care, prin natura lucrurilor, reprezintă o punte a viitorului societății noastre.

FIȘIER

Editura politică ne-a obișnuit să ne pună la dispoziție lucrări de gnozeologie a fenomenului social-politic.

Intitulindu-se „Cunoașterea faptului social”, volumul se referă la problematica epistemologică a mai multor discipline sociale particulare ca și la chestiunile generale metodologice de științe sociale.

Sistematează un prim grup de studii abordează probleme teoretice generale a metodei în știința socială cu accent pe importanța analizei matematice și a metodelor experimentale. Urmează studiul referitoare la teoria sistemelor și metodologia sistemică, volumul încheindu-se cu articole dedicate unor episte-

mologiei de ramură. Lucrări ca „Teoria sistemelor și știința politicii” de M. Kaplan, precum și „Conștiința, explicație, determinism” a lui L. Gldman, trezesc curiozitatea cititorului avizat sau neavizat, dar interesat în cunoașterea fenomenului social.

Volumul va fi procurat cu siguranță de un cerc larg de cititori, de la cercetători în domeniul științelor sociale pînă la studenții sau cursanții la diferite cursuri de învățămînt politic.

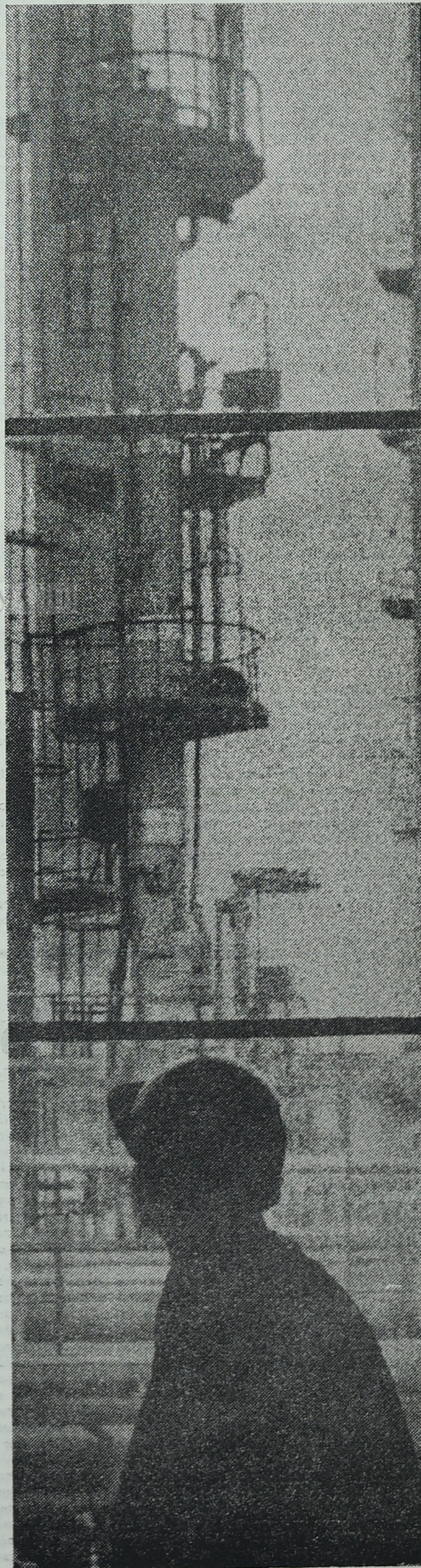
★

A apărut recent, și, nu s-a epuizat încă, „Istoria poporului român” în cadrul Bibliotecii de istorie. Această lucrare de isto-

rie, nu este numai un act de erudiție, ci ea îndeplinește, în același timp, și o funcție social-politică, exprimînd și luminînd o conștiință patriotică. Ea își propune și reușește să ofere cititorului, o viziune de ansamblu a istoriei poporului român și să permită o orientare rapidă în problemele istoriei societății românești.

Elaborată sub egida Academiei, poartă girul unui colectiv de istorici valoros, care a sistematizat și completat rezultatele unor mai vechi istoriografii, prezentîndu-se o istorie a poporului român în lumina concepției materialist-istorice.

Asist. univ. DĂN DRÎNCEANU

A TRĂI A MUNCII A GÎNDII ÎN CHIP

COMUNIST

Conferința Națională a Partidului Comunist Român, constatînd cu satisfacție ridicarea nivelului politic ideologic și de cultură generală a membrilor de partid, creșterea spiritului lor revoluționar, partinic, progresele obținute în conturarea fizionomiei lor morale și cetățenești, calități care se evidențiază în rolul pe care comuniștii îl îndeplinesc în viața societății noastre, în lupta pentru unirea efortului întregului popor în construirea socialismului — a considerat necesară sintetizarea principalelor norme ale vieții și muncii comuniștilor, ale eticii și echității sociale, astfel încît ele să devină elemente definitorii ale comuniștilor, ale tinerilor revoluționari, care să îi situeze pe aceștia în primele rînduri ale luptei generale a

poporului, pentru înlăptuirea politicii partidului și statului.

Hotărîrea Conferinței Naționale a Partidului Comunist Român ca normele de viață și de muncă, de comportare a comuniștilor, de etică și echitate socialistă să fie supuse dezbaterii a avut ecou în masa de studenți ai institutului nostru.

La o primă dezbateră a celor 37 de articole ale proiectului de norme mai sus amintit, redactorii noștri au consimțit o parte din afirmațiile privind convingerile morale, exigențele etice ale citorva colegi.

Le redăm fără nici o modificare, fără a le supune vreunui criteriu de ordonare, pentru spiritul lor comun, pentru consecvența afirmării lor — ca pe o ilustrare a atitudinii unei întregi generații față de viață și societate.

fiecare cu propriul său bagaj de însușiri și cunoștințe, fiecare cu calea pe care și-a ales-o în profesie și în existența sa personală. Există însă o sursă de lumină spre care își ațintesc cu toții privirea ca să nu ajungă să rătăciască pe poteci îndufundate: această sursă de lumină atotclarificatoare o constituie ideile partidului comunist". (student Serban Micu, anul IV, Facultatea de zootehnie).

Normele generale ale eticii devin eficiente numai dacă fiecare și le însușește în felul său, adaptîndu-le propriei individualități. În societatea noastră, ele decurg din transformările profunde înlăptuite de partid pe plan material și spiritual. Ele fac parte, ca să spunem așa, din atmosfera pe care o respirăm, aparțin mediului spiritual în care creștem și se dezvoltă tineretul nostru.

Astfel nu mai putem vorbi despre opiniile unei generații, ci de generația unei opinii. Aceste generații de opinii se succed într-un ritm rapid, unele respingînd pe cele anterioare, altele completîndu-le. Iar idealul comunist a devenit pentru noi ținta și etalonul. Omul înaintat al țării și timpului nostru poate și trebuie să fie deopotrivă conștient și activ politic, cinstit și corect în relațiile cu societatea, cu familia, cu tovarășii săi de muncă și viață, specialist temeinic calificat în profesia sa și om de largă cultură, sensibil la frumos, pătruns de concepția științifică despre lume.

Fără a fi exclusivist, tineretul își desșoară activitatea în direcția sau în direcțiile cele mai conforme înclinațiilor și capacităților sale, caracterizîndu-se totodată printr-o extinsă și selectivă recepti-

vită valorică; însușindu-și cum cereau marii umaniști ai trecutului, „tot ce e omenesc”, el e capabil de a se dărui valorilor și de a dărui lumii noi valori.

Tineretul României contemporane, tineret spre care vîrstnicii privesc cu mîndrie, va îndreptăți marile speranțe pe care aceștia și le pun în noi. La vîrsta la care și nouă ne va reveni răspunderea să creștem sub soarele patriei o altă tînără generație. România va fi printre țările de frunte ale lumii. Așa va fi! Și acel lucru minunat de miine va fi rodul îndelungi lucrări a celor mai luminați bărbați ai istoriei noastre, va fi rodul eforturilor pe care o întreagă națiune le va fi depus în anii socialismului. România viitorului este de pe acum prezentă în cugetele noastre — și a o sluji prin gîndurile și prin faptele noastre înseamnă a fi patrioți, a fi oameni ai timpului nostru.

Intotdeauna o idee capătă și nuanța vîrstei celor care o animă: este firesc să fie așa. Eu cred că generația noastră este o generație investită cu simțul responsabilității sociale: de aici, patriotismul ei ardent, vizibil în atîtea împrejurări. Fiecare din noi trebuie să înțeleagă că patriotismul nu este doar o chestiune de conștiință, că nu este de ajuns să spui la modul declarativ că îți iubești patria, că nu este de ajuns să cînti „pui de lei”, ci să cînti și să muncești cu dăruire, cu pasiune, zi de zi, să te mobilizezi, să dai neamului și pămîntului nostru românesc tot ce este mai bun și mai curat în tine. Măsura patriotismului o dă amploarea faptelor tale, slujirea devotată a patriei socialiste.

„Fundamentată pe ideologia marxism-leninismului, morala societății socialiste preia și dezvoltă elementele general-umane ale sistemelor morale anterioare și promovează în același timp principii proprii; atitudinea socialistă față de muncă și față de avutul obștesc, patriotismul și internaționalismul socialist, colectivismul, umanismul socialist — integrate în principiul fundamental — devotamentul față de socialism.

Așadar, exigențele morale, aspirațiile spre frumosul moral își au izvorul viu și mereu proaspăt în ideologia socialistă. De aici pornesc, în ultimă instanță, toate cerințele privind atitudinea tineretului în

viață și societate. Acesta este criteriul sigur în funcție de care un tînăr își poate forma un „cod” propriu de comportare”. (student Benone Lixandru, anul IV, Facultatea de zootehnie).

Ideologia socialistă a fost comparată adesea cu un far care luminează departe. E o metaforă foarte sugestivă pentru tema noastră. Pe mare plutesc numeroase vapoare, fiecare cu destinația și încărcătura sa, iar dacă, sosind la țarm, niciunul nu se ciocnește de stîncile subterane, e pentru că strălucirea puternică a farului le călăuzește fără greș. La fel, nenumărați tineri pășesc pe drumurile vieții,

A III-a Conferință Mondială de cercetare a viitorului

Din cele mai vechi timpuri, oamenii au fost preocupați de a cunoaște viitorul, de consecințele lui imediate sau mai îndepărtate.

În antichitate, oracolul din Delphi era foarte solicitat; oamenii voiau să fie pregătiți în confruntarea cu neprevăzutul, cu viitorul.

Omul Evului mediu își imagina viitorul „populat numai cu mînăstiri, biserici și castele”. Pentru noi, anul 2000 reprezintă: fabrici, dispozitive tehnologice de înaltă tehnicitate. Și nu este suficient. Pentru că viitorul trebuie să rămînă un „orizont mereu deschis”, care să ne permită o modificare permanentă a viziunilor noastre.

Cercetarea viitorului se ocupă de prospectarea viitorului popoarelor, al omenirii. Astfel, a devenit o sarcină complexă a tuturor științelor sociale, fundamentată însă pe teoria marxist-leninistă. Explorarea viitorului a devenit o necesitate izvorită din însași caracteristicile esențiale ale epocii contemporane: revoluția socialistă, revoluția științifico-tehnică.

Părerea unanimă este că România oferă un climat favorabil pentru întîlnirile cercetătorilor cu poziții ideologice și științifice diferite, ea însăși fiind una din țările cu o activitate de prognoză mondială recunoscută. În acest context, cea de-a III-a Conferință Mondială de cercetare a viitorului a avut ca obiect al dezbaterilor „Viitorul comun al omenirii”, privit prin prisma unei interdependențe din ce în ce mai mare între diferite popoare, atît în prezent cît și în viitor.

Conferința s-a bucurat de înaltul patronaj al tovarășului Nicolae Ceaușescu, care cu acest prilej a rostit un mesaj, în care, ideea de prospectare a viitorului, de previziune a dezvoltării sociale a popoarelor, a apărut ca o necesitate, ca un element care condiționează evoluția societății omeniești și slujește progresul și pacea în lume.

Ce este viitorologia: știință sau o stare de spirit, o mișcare? Unde sînt granițele ei? Care sînt relațiile ei cu acțiunea? Sînt întrebări care nu și-au găsit încă răspuns definitiv, obiectiv, exprimîndu-se puncte de vedere cu totul neașteptate. Unii consideră că viitorologia este știință ale cărei granițe nu sînt încă delimitate. Alte păreri subliniază că nu este și nu va deveni știință niciodată. „Viitorul este ceea ce urmează să creem prin acțiunile noastre, ținînd cont de bună seamă de forțele de producție și de forța opiniei publice”. (Bertrand de Jouvenel).

Aceste divergențe de păreri au condus însă și la o serie de păreri convergente. Astfel, părerea generală este că viitorologia este strîns legată de planificare, pentru că în esență planificarea ca și prognoza de altfel „înseamnă o previziune, un model al viitorului, ea trebuie să poarte o răspundere științifică pentru viitor”.

Ea are nevoie de ajutorul multor științe, trebuie să fie pe cît posibil riguroasă și exactă.

„Cercetarea viitorului este o problemă de politică pe termen lung” (Tord Hoovick, Norvegia), dar nu trebuie să

ducă la uniformizare, la negarea personalității națiunilor, la pierderea specificului național, la negarea diferitelor direcții de dezvoltare caracteristice diferitelor popoare. Pentru că însăși procesele sociale cunosc un drum divergent de diversificare, de complexitate. „Trebuie să ne dăm seama că societatea este eterogenă și toate acțiunile noastre, în primul rînd previziunile, trebuie să se bazeze pe această premisă, pe realitatea că oamenii sînt diferiți, grupurile diferă, țările diferă. Prin urmare putem avea un model de dezvoltare universal” declară Magoroh Maruyama.

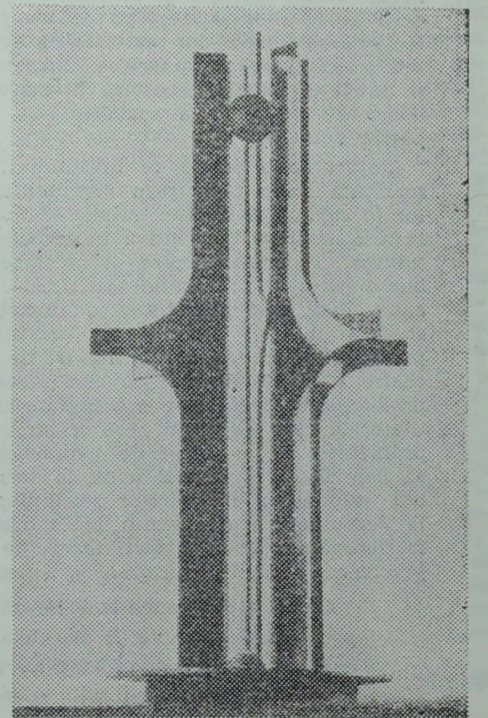
O altă problemă care se pune în față viitorologiei este democratizarea. Aceasta presupune o perfecționare a legăturii cu masele, adică studiile să fie puse la dispoziție publicului care să aibă competența să-și imprime punctul de vedere.

Ca întotdeauna, în încercările de a ieși din impas se găsesc pesimiști și optimiști. Osip Flechtheim „părintele viitorologiei” este de un pesimism prăpăstios „vîd în față o linie clar descendentă a dezvoltării ce merge în direcția unei noi ere întunecate, amenințată de războaie totale și de distrugerea mediului înconjurător”. Robert Yungk motivează acest pesimism nejustificat prin faptul că „de 250 de ani ne-am concentrat cercetările asupra lumii exterioare. Noi putem da însă o nouă direcție cercetării, îndreptînd-o mai mult asupra omului și societății”.

Eveniment științific remarcabil găzduit în capitala țării noastre, a oferit României, o dată în plus, prilejul de a-și do-

vedi preocuparea pentru cunoașterea și afirmarea oamenilor de știință din toate colțurile lumii, pentru colaborarea cu toate țările principiu major al politicii externe a României, pus în slujba progresului, a nobilelor idealuri ale umanității

DOINA LUCA

VALENTE SUPERIOARE PREOCUPĂRILOR VIITOARE ALE ASOCIAȚIILOR STUDENȚEȘTI

● Convorbire cu PETRU SIM, președintele Consiliului U.A.S. din institutul nostru

Intrucât în prima parte a noului an universitar, în institutele de învățământ superior se desfășoară adunările și conferințele de dare de seamă și alegeri, vă rugăm să relațiați cititorilor revistei despre modul de pregătire și desfășurare a acestora în Institutul agronomic Timișoara.

În conformitate cu prevederile Statutului U.A.S.R. în acest an se vor desfășura adunări și conferințe de dare de seamă și alegeri în toate asociațiile și uniunile A.S., iar în prima parte a anului 1973, va avea loc Conferința a IX-a a U.A.S.R.

În Institutul nostru, ca urmare a participării studenților din anii I-IV la acțiunile de strângere a recoltei în unitățile agricole până la 31 octombrie, datele de desfășurare a adunărilor și conferințelor de dare de seamă și alegeri vor suferi unele modificări față de precizările făcute de Comitetul Executiv al U.A.S.R.

Astfel în prima etapă, respectiv între 1 și 2 noiembrie se vor desfășura adunări de dare de seamă și alegeri la nivelul grupelor și anilor de studiu. În perioada 12 și 17 noiembrie vor avea loc conferințele de dare de seamă și alegeri la nivelul facultăților, urmând ca până în 24 noiembrie, când va avea loc conferința de dare de seamă și alegeri la nivelul Centrului universitar Timișoara să aibă loc și Conferința de dare de seamă și alegeri la nivelul institutului la 21 noiembrie 1972.

Rezultă, așadar, că studenții institutului nostru — membri ai asociațiilor studențești — vor lua parte la adunări sau conferințe pentru a dezbate în acest cadru statutar, profund democratic, munca desfășurată de la alegerile precedente până în prezent, pentru a se pronunța asupra măsurilor și acțiunilor menite să dea valențe superioare preocupărilor viitoare ale asociațiilor studențești în toate domeniile, pentru a alege în componența birourilor și consiliilor A.S. (U.A.S.) pe cei care intrunesc cele mai alese calități de inițiatori și organizatori ai activității educative cu tineretul.

Care sînt coordonatele noi ale activității asociațiilor studențești pentru noul an de învățământ fixate de ultimele documente de partid?

Coordonatele noi ale activității asociațiilor studențești, pentru noul an de învățământ universitar, vizează nemijlocit perfecționarea procesului instructiv-educativ, care a fost jalonat, în atâtea rânduri, de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Din hotărârile Conferinței Naționale a partidului, din indicațiile prețioase ale tovarășului Nicolae Ceaușescu date cu ocazia deschiderii anului universitar revin sarcini multiple și de mare răspundere asociațiilor studențești pentru perfecționarea întregii lor activități în vederea educării revoluționare a tineretului și unirii eforturilor acestora în marea operă de edificare a socialismului în patria noastră.

Alături de organele de învățământ, asociațiile studențești, prin reprezentanții lor în consilii și senat, trebuie să manifeste o prezență mai activă în dezbaterile tuturor aspectelor care condiționează bunul mers al procesului instructiv-educativ. Este absolut necesar ca asociațiile studențești să-și sporească contribuția privind înfăptuirea noilor măsuri de corelare a învățămîntului cu cercetarea și producția, să desfășoare o activitate multilaterală care să soluționeze optim toate problemele și preocupările studenților, să contribuie mult mai activ la formarea studenților în spiritul revoluționar, la dezvoltarea orizontului lor spiritual, la dobîndirea unor criterii ferme de apreciere a valorilor culturale și artistice.

Ce ne puteți spune în legătură cu problematica ce va fi abordată în dările de seamă ale asociațiilor studențești din institutul nostru?

Conținutul adunărilor de dare de seamă și alegeri va fi orientat în spiritul

documentelor Conferinței Naționale a Partidului Comunist Român, a Cuvîntării tovarășului Nicolae Ceaușescu la deschiderea noului an universitar și a lucrărilor Plenarei Consiliului U.A.S.R., care a avut loc la începutul lunii octombrie și care a prilejuit o puternică reafirmare a atașamentului studențimii față de politica partidului, a hotărîrilor de a se integra eforturilor creatoare ale întregului nostru popor, care înfăptuiește neabătut obiectivele și sarcinile stabilite de Congresul al X-lea și de Conferința Națională a partidului.

Adunările și conferințele asociațiilor studențești vor analiza în mod firesc întreaga activitate desfășurată de acestea la nivel de an, facultate sau institut, corespunzător sarcinilor actuale ce le revin în munca de formare și educare a tineretului studios. În domeniul pregătirii profesionale se va acorda o atenție deosebită rezultatelor obținute la examene, practici productive desfășurate în unități agricole sau la Stațiunea didactică experimentală a institutului nostru, în cadrul atelierelor-școală, activități desfășurate de studenți în cercurile științifice. Un loc distinct îl va ocupa analiza activității reprezentanților asociațiilor studențești de organele de învățămînt. Este deci firească analiza modulului

în care studenții își îndeplinesc obligațiile profesionale, respecta normele disciplinei universitare, se preocupă de însușirea cunoștințelor și formarea deprinderilor practice care să le permită ca după absolvire să se integreze rapid în producție, într-o activitate utilă societății. Pornind de la corelația dintre pregătirea de specialist și formarea politico-ideologică și cetățenească a studenților privita așa cum arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu la deschiderea anului universitar, ca o condiție indispensabilă pentru ca tineretul „să poată duce mîine, pe umerii săi, marile sarcini ale dezvoltării patriei”, dările de seamă și dezbaterile trebuie să analizeze într-un mod foarte serios, rezultatele obținute de fiecare asociație studențească în aplicarea programului de educație socialistă a maselor, aprobat de Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 3-5 noiembrie 1971. Se va analiza pregătirea studenților la disciplinele de științe sociale, insistîndu-se asupra preocupărilor, formelor și modalităților specifice de acțiune ale asociațiilor din institutul nostru, de la nivel de an, facultate, institut, privind însușirea de către studenți a concepției marxist-leniniste despre lume și viață, cunoașterea aprofundată a documentelor de partid, a politicii interne și externe a partidului și statului nostru, dezvoltarea combativității politice, a intransigenței ideologice, cunoașterea și respectarea normelor muncii și vieții comunistilor, a eticii și echității socialiste. În spiritul creșterii rolului educației prin muncă în formarea comunistă a tineretului universitar se vor dezbate probleme legate de munca patriotică, de participarea studenților institutului nostru la acțiunile din timpul anului universitar și din vacanța de vară, atît pe șantierul noilor edificii ale institutului cît și pe ogoarele unităților agricole sau alte obiective din raza municipiului Timișoara.

Este de asemenea cunoscut că asociațiile studențești au largi atribuții în domeniul activităților social-propagandistice, ale activității cultural-artistice și distractive, sportive, turistice și de pregătire a tinerilor pentru apărarea patriei. Analiza aprofundată a muncii în aceste domenii și stabilirea în forma cea mai concretă a ceea ce trebuie înfăptuit în viitor, sînt de natură să imprime conținutul necesar dezbaterilor din adunările și conferințele prilejuite de alegerile din acest an.

Analizîndu-se activitatea de educație moral cetățenească, se va adopta o poziție critică, combativă, față de neajunsurile existente în munca și comportarea unor studenți, subliniindu-se, totodată, sarcinile ce decurg pentru asociații din Proiectul de norme ale vieții și muncii comunistilor, de etică și echitate socialistă, aprobat de Conferința Națională a Partidului Comunist Român.

Ce ne puteți spune despre alegerea comitetelor studențești de cîmine și cantine?

Adunarea de dare de seamă și alegeri a comitetului studențesc de cantină va avea loc în institutul nostru la 17 noiembrie 1972, prilej de a face o analiză temeinică a muncii desfășurate de actualul comitet de cantină și de a face propuneri substanțiale pentru îmbunătățirea proiectului planului de măsuri care se va prezenta cu această ocazie și care, fără îndoială, va trebui transpus în fapt.

În ce privește comitetele studențești de cîmine nu vom avea alegeri, decît înlocuirea unor membri care au absolvit facultatea.

Care sînt coordonatele noi pe care urmează să se desfășoare viața de organizație, alegerile și desemnarea delegaților și candidaților pentru organele superioare?

Întărirea vieții interne de organizație este un domeniu în care trebuie aduse substanțiale îmbunătățiri. Adunările și conferințele de dare de seamă și alegeri trebuie să constituie un moment de activizare generală în ceea

ce privește participarea responsabilă a tuturor studenților la viața de organizație. Este necesar să fie situate în centrul dezbaterilor preocuparea birourilor de an, a consiliilor A.S. (U.A.S.) pentru consultarea studenților în conceperea și pregătirea acțiunilor educative, modul în care au fost soluționate propunerile făcute de studenți în adunările generale și cu alte prilejuri. Se impune să se manifeste o preocupare atentă pentru problematica și modul de organizare a tuturor acțiunilor de la nivelul anilor de studiu, în special al adunărilor generale pentru întărirea muncii birourilor de an, a rolului pe care îl exercită în soluționarea operativă a tuturor problemelor pe care le ridică viața și activitatea studenților.

Pe fondul general al preocupărilor pentru lărgirea democrației de organizație, cu prilejul actualelor adunări și conferințe de alegeri, se va aplica prevederea din Instrucțiunile Comitetului Executiv al Consiliului U.A.S.R., potrivit căruia se va face desemnarea candidaților pentru organele de conducere ale organizațiilor imediat superioare la toate nivelele, urmate de discutarea în adunările generale ale asociațiilor de an, a acestora.

PIETER BRUEGEL — detaliu

Promoția 1972

alți specialiști, ingineri agronomi și medici veterinari formați în Institutul agronom C Timișoara, s-au îndreptat spre locurile de muncă din unitățile agricole ale județelor:

ALBA	HUNEDOARA
ARAD	IALOMITA
ARGES	MARAMURES
BACAU	MEHEDINTI
BIHOR	MURES
BISTRITA-NASAUD	NEAMT
BOTOSANI	OLT
BRASOV	SATU-MARE
BRAILA	SALAJ
CARAS SEVERIN	SIBIU
CONSTANTA	SUCEAVA
COVASNA	TELEORMAN
DOLJ	TIMIS
GALATI	TULCEA
GORJ	VASLUI
HARGHITA	VILCEA

La dispoziția M.E.I.

A 55-A ANIVERSARE A MARIÍ REVOLUȚII SOCIALISTE DIN OCTOMBRIE

Se împlinește 55 de ani de la victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie — eveniment crucial în istoria omenirii, care a marcat începutul epocii revoluțiilor proletare și de eliberare națională, al trecerii de la orînduirea capitalistă la cea socialistă, al triumfului ideologiei marxist-leniniste. Izbînda muncitorilor, țărănilor și soldaților din Rusia, conduși de partidul comunist în frunte cu V.I. Lenin, a stimulat lupta maselor populare de pe toate meridianele lumii pentru realizarea aspirațiilor lor de eliberare și progres.

Revoluția a pus bazele primului stat socialist din lume și a declanșat adînci transformări revoluționare care au schimbat din temelii înfățișarea vechii Rusii.

Revoluția a deschis drumul unei vaste opere constructive. Biruind dificultățile generate de nivelul economic scăzut moștenit de la vechea orînduire, înfruntînd cu succes acțiunile dușmanilor din interior și din afară, poporul sovietic condus de partidul comunist, a transpus în viață planul leninist de industrializare socialistă, de cooperare a agriculturii, de făurire a unei culturi socialiste înaintate, de ridicare continuă a nivelului de trai.

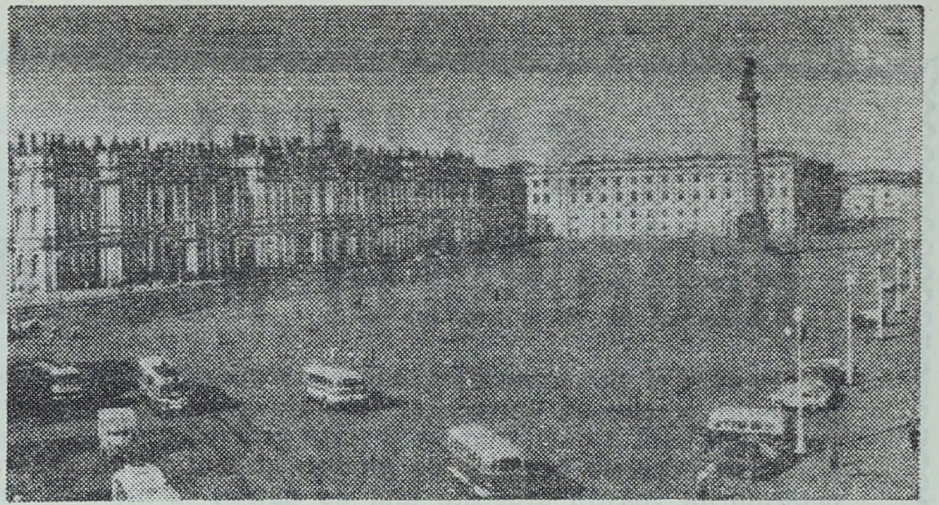
Construcția comunismului plasează Uniunea Sovietică pe coordonatele înalte ale progresului social și al civilizației. Roadele muncii oamenilor sovietici sînt materializate în progresul deosebit pe care îl cunoșc forțele de producție, în parametrii înalți pe care îi realizează economia U.R.S.S.. Astăzi Uniunea Sovietică produce în numai patru zile o cantitate de mărfuri egală cu cea realizată într-un an întreg de Rusia prer evoluționară.

Uniunea Sovietică se situează la loc de frunte în dezvoltarea științei și tehnicii, în explorarea spațiului cosmic, în utilizarea pașnică a energiei atomice, în radioelectronică și în alte domenii de importanță primordială pentru progresul contemporan.

Oamenii muncii din țara noastră, angajați în vasta operă de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate, urmăresc cu interes și sinceră bucurie succesele popoarelor Uniunii Sovietice, văzînd în aceasta o contribuție de seamă la întărirea sistemului mondial socialist, la creșterea puterilor de atracție a ideilor socialismului.

Revoluția și instaurarea puterii sovietice în Rusia a avut un puternic ecou în România, bucurîndu-se de un puternic sprijin din partea proletariatului, a socialiștilor români, de simpatia unor largi forțe revoluționare. În anii socialismului, prietenia româno-sovietică, bazată pe comunitatea de orînduire, ideologie și țeluri, pe principiile marxism-leninismului și internaționalismului socialist, pe respectarea independenței și suveranității naționale, deplina egalitate în drepturi, neamestecul în treburile interne, avantajul reciproc și întraajutorarea frățească a cunoscut o dezvoltare tot mai mare. În perioada 1972-1975 schimbul de mărfuri dintre cele două țări va fi cu 40% mai mare decît cel prevăzut în perioada 1966-1970.

La a 55-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, lumea contemporană oferă imaginea unor profunde transformări în fizionomia social-economică și politică. Trăsăturile acestei etape se concretizează în transformarea socialismului într-o impunătoare realitate istorică, trainic ancorată în viața a 14 țări socialiste în trecerea în perspectivă a noi state pe calea socialismului, în destrămarea sistemului colonial și trezirea la o viață independentă a zeci de popoare, în activitatea politică a unor largi forțe sociale și în creșterea fără precedent a rolului clasei muncitoare, a influenței ideologiei revoluționare. Examinarea amplului tablou al tendințelor dezvoltării sociale scoate în evidență continuitatea procesului de evoluție ascendentă a omenirii, dinamizarea unor uriașe forțe revoluționare care se ridică cu hotărîre la lupta pentru pace, independență națională pentru socialism.

Leningrad - orașul erou

La început au fost 102 insule. Un punct pe paralela 60. Apoi, ca și cînd s-ar fi încercat o corespondență cu cele 365 de zile ale anului s-au înălțat tot atîtea poduri care să le unească. Și au îngemănat insulele în ceea ce avea să devină mai tîrziu orașul leagăn al revoluției.

Se spune că totul a început cu o casă, că palatele și grădinile de astăzi, că arborii și colonadele cîntate acum și dorite de milioane de vizitatori s-au așezat mai întîi în jurul acestei căsuțe de birne cu ușile joase și ferestrele mici. Doar un sfert de mileniu s-a scurs de atunci din 1703, pînă cînd aici la revărsarea Nevei în Golful Finic al Mării Baltice aveau să se ridice superbe palate împrejmuite de nemaiîntîlnite parcuri.

Parapete de granit, poduri peste canale, dantele din fier forjat, monumente și strălucite ansambluri arhitectonice ridicate de-a lungul anilor, întîmpină, povestînd despre un trecut zburcișmat, vizitatorii de astăzi.

Pentru că Leningradul este un erou. Este un învingător. Leningradul înseamnă istorie și revoluție. Pe fruntea lui stau diademele veacurilor trecute care l-au făcut să intre strălucitor în legendă. Nicăieri, ca aici, granitul și marmora nu evocă mai obsedant truda și sudoarea și sîngele miilor de eroi care timp de 900 de zile au scris

una dintre cele mai zguduitoare epopei din istoria patriei lor.

Apoi sînt monumentele Leningradului. Vechea statuie ecvestră a ctitorului, „Căărețul de aramă” sfîrșimînd fără încetare șarpele din mlaștinile nordului și mai noul Cruciaător „Aurora” vestitorul începutului...

Și dacă urci cele 512 trepte în spirală ale Catedralei Sf. Isaac, de sus, vezi orașul care te încîntă. Este greu să-ți închipuie cum arăta el în zilele acelea de foamă, de singe și ger, în acele 900 de zile de blocadă în care peste 650 de mii de eroi au pierit. Este greu să-ți imaginezi toate acestea astăzi, cînd în combinate industriale puternice, cînd pe șantiere zgomotoase, în școli și în laboratoare locuitorii Leningradului muncesc și creează noi valori, noi frumuseți, orașului lor drag.

Viitorul Leningradului este pregătit și înfăptuit de cei aproape 4 milioane de locuitori ai săi pe măsura lui, mare, primitiv și luminat.

Leningradul arată azi mai frumos ca ieri și va arăta mîine mai frumos ca azi.

OTILIA GHINEA

Cronică plastică

Maria Bogdan Luminosu

Unul dintre artiștii tineri, nu de mult urcînd pe treptele plasticiei este Marina Bogdan Luminosu.

Tablourile sale sînt ca niște poeme închinare muncii, primind seve și vibrații din însuși freamătul acestui timp. O ordine interioară a liniilor un patos al liniștii, apoi armonia stăpînită a compoziției. „Pasărea măiastră” admirabilă prin tonurile poetice cu economie de mijloace plastice pune în mișcare nu zborul, ci ideea de zbor, nu cîntecul, ci ideea de cîntec. Parcă ai picta pe aer itinerariul unei aripi. Parcă muzica a fost topită acolo, în bijuterii de tăcere, apropiindu-se discret de noi prin arderea ce a primit semnul artei.

Cunoscînd aliajul dintre pictură și grafică, Marina Bogdan Luminosu selectează cu minuție și echilibru motive contemporane care îi conferă spațiu de conturare plastică. Un dinamism aparte caracterizează lucrările sale, o grație și în același timp, o ritmicitate care vizează nu emoția în sine ci lirismul ideilor. Linogravurile „Vis” și „În anii de lumină” sugerează, ca într-o legendă modernă, năzuința omului spre cunoaștere, zbaterea neconținută spre arcul de triumf al afirmării. Sentimentul actualității îi dă vigoare solicitîndu-i la maximum integrarea în fluxul vieții și creației. „Tեսătoarele”, „Șantier”, „Brigăzi”, „Electrificare” arată modul în care Marina Bogdan Luminosu abordează tematica contemporană. Din linii și umbre, artista compune un florilegiu de gravuri, remarcabile prin unitatea densității lor și expresie.

Marina Bogdan Luminosu a participat la diverse expoziții colective, la Timișoara, București, Constanța, Reșița, fiind unul dintre membrii cei mai activi la Cernaclul tineretului de pe lângă Filiala Timișoara a Uniunii artiștilor plastici. Faptul că își imbogățește permanent mijloacele de expresie, că aprofundează ideile în actual creator, problemele de formă și tonalitate a culorii, ne face să credem într-o continuă conturare a unei personalități plastice distincte.

DAMIAN URECHE

TRAIAN VUIA - genial inventator și patriot înlăcărat

În cadrul marilor aniversări prevăzute în calendarul U.N.E.S.C.O. pe anul 1972, alături de Avram Iancu, figurează și genialul fiu al plăurilor bănățene, realizatorul primului zbor mecanic integral, din lume, Traian Vuia. Născut la 17 august 1872 în satul Surducu-Mic, comuna Bujor (care în prezent îi poartă numele). Traian Vuia își face studiile la Făget, Lugoj și Budapesta, urmînd primul an la politehnică apoi Facultatea de drept. Adevărata lui chemare nu era însă în domeniul juridic. El dorea să împlinească visul de milenii — zborul uman.

La întîi iulie 1902, Traian Vuia sosea la Paris cu macheta unui „aeroplan automobil” pe care l-a prezentat printr-un memoriu, în anul următor, Academiei de Științe. Dar „savanzii oficiali” au considerat invenția sa o „himeră”. Peste trei ani însă la 18 martie 1906, după o muncă îndîrjită în condiții vitrege, Vuia se înalță cu aparatul său mai greu decît aerul la un metru de la sol pe o distanță de 12 metri, inaugurînd o nouă eră în istoria aviației.

Subliniînd că pentru meritele sale nepieritoare, lui Vuia i s-ar fi cuvenit Premiul Nobel, doctor Petru Groza sublinia: „Locul ocupat de Traian Vuia în istoria cuceririi aerului nu este cu nimic sub acela pe care l-au ocupat în cucerirea continentelor Columb, Magellan și alții, sau acei chinezi care au dat busola, cu care columbii din toate vremurile au cucerit mările. În istoria cuceririi de fapt a aerului citirea va începe cu Traian Vuia, care primul s-a ridicat de la pămînt necatapultat”.

Traian Vuia a fost un mare precursor nu numai în domeniul aviației, unde a creat și o „mașină cu aripi rotative” care prefigurează elicopterul de astăzi, ci și în domeniul termoenergeticii prin inventarea unui ge-

nerator cu aburi de mare randament despre care avea să scrie: „Sîntem în pragul unei ere noi pentru mașinile termice”.

Mai tîrziu, un alt mare inventator român Henri Coandă, realizatorul primului zbor aeroreactiv din lume, mărțurisea că intenționa să propulseze „mașina de zbor a viitorului” cu motorul inventat de Vuia.

Prin Vuia și Coandă, la care se adaugă Aurel Vlaicu și mulți alți constructori inovatori, piloți, savanți, contribuția țării noastre la dezvoltarea aviației este imensă. Chiar și „discul” sau „farfuria zburătoare”, care face vilvă astăzi, atribuindu-i-se originii extraterestre, nu este altceva decît „aerodina lenticulară”, bazată pe „efectul Coandă” invenție brevetată la Paris încă din anul 1934 a savantului român, aflată astăzi în curs de experimentare.

Această strălucită tradiție în domeniul aerodinamicii ne umple inimile de legitimă mîndrie patriotică, dar ne obligă în același timp la noi eforturi creatoare pe tărîmul științei și tehnicii spre a urma pilda ilustrațiilor înaintași.

Traian Vuia a fost nu numai un genial inventator, dar și un înlăcărat patriot, luptător pentru cauza unității naționale. Concepțiile sale se formaseră încă din tinerețe, cînd fusese membru al Societății studentești „Petru Maior”, secretar al organizației culturale „Astra” pentru districtul Lugoj unde îl cunoaște pe Ion Vidu, pe compozitorul Tiberiu Brediceanu, fratele său Caius și tatăl lor Coriolan, despre care se spunea cu o vădită notă de patriotism local: „Nu-i român ca bănățanu, bănățan ca lugojanu, lugojan ca Brediceanu”.

Depart de țară, Vuia a păstrat vil în sufletul său năzuințele și aspirațiile fraților oprimați. În timpul primului război mondial, conștient că în

luptă pot birui nu numai armele, ci și ideile juste, Vuia redactează un manifest tipărit în zeci de mii de exemplare care au fost lansate de avioanele franceze pe frontul italian, îndemnînd ostașii români, cehi, slovaci, sîrbi etc. din armata austro-ungară să nu-și verse sîngele pentru o cauză străină popoarelor lor, și chemîndu-i să lupte pentru libertatea națională.

La 30 aprilie 1918, Vuia inițiază constituirea „Comitetului Național al Românilor din Transilvania și Bucovina” al cărui președinte a fost ales. În fruntea acestui comitet Traian Vuia a desfășurat o olocotitoare activitate pusă în slujba idealului de unitate națională. Alături de Nicolae Titulescu, Octavian Goga, C. Mille, Traian Vuia face parte și din Consiliul Național al Unității Române, prezidat de Tache Ionescu. Propus deputat pentru primul parlament al României în alegerile din 1919, Vuia a renunțat la candidatură pentru a nu fi silit să abdice de la convingerile sale socialiste. Aceste convingeri aveau să-l aducă în anii celui de-al doilea război mondial la o nouă răspîntie a istoriei, pe septuagenarul Traian Vuia, din nou pe baricade, în fruntea Frontului Național Român din Franța al luptătorilor antifasciști. Aceștia, după cum scria el, erau „conduși de un singur ideal: libertatea popoarelor și îndeosebi a poporului român”.

În anul 1950, Vuia a revenit în țară, dar nu i-a mai fost dat să trăiască decît o lună pe pămîntul natal al patriei eliberate.

Pilduitoarea viață și activitate a lui Traian Vuia, strălucită expresie a genului poporului nostru constituie un simbol al luptei și înălțării în zbor înaripat spre culmile progresului pe toate tărîmurile spre azurul luminii socialiste.

Conf. dr. CEZAR APREOTESEI

SALUTUL RECTORULUI NOSTRU

Deschis și atotcuprinzător, asemeni zărilor în care este cuprins, începutul acestui an universitar se prelungește în zile care miine, vor lăuda, încă o dată, numele și forța generației voastre.

Dind expresie bogăției de gânduri și sentimente generate de nețarmurita voastră dragoste față de patrie, ca niște fii buni, ce sînteți, ai acestui pămînt, voi ați trecut în ziua premierei universitare, doar simbolic pragul amfiteatrelor, ca să porniți, apoi, grabnic spre locurile care aveau nevoie, atunci, mai mult ca oricînd, de entuziasmul vostru.

Împrumutînd puterea unei veri străbătute înălțînd edificile proprii voastre școli, voi ați intrat în această toamnă mai însetați de a iubi acest pămînt și apele lui, de a vă încerca puterile cu timpul, mai dornici ca inima voastră să-și continue ritmul grav peste nesfîrșirea desfășurărilor viitoare.

Alături de oamenii ogoarelor, voi ați desferecat neistovita putere a brațelor voastre și ați așezat în hambarele țării rodul greu al cîmpului. Setei voastre de dăruire i-a răspuns luciditatea aspirațiilor voastre preschimbate în crez al studențimii pe care o reprezentați, că numai astfel veți cuprinde perspectiva viitorului pe care voi vi-l înălțați.

Ați muncit cu adevărat! Ați înfruntat asprimea zilelor acestei toamne și ați învins. Și vă așteaptă alte izbinzi; succese la învățătură, roade bogate pe tărîmul muncii de afirmare a unei atitudini angajate, deplin conștiente, în coordonatele de activitate a asociațiilor studențești.

Drumul pe care îl veți parcurge în acest an, sub atenta noastră grijă, vi-l dorim plin de satisfacția unor note bune și foarte bune la examene, de împliniri în tainele uceniciei de cercetători, de rezultate elevate pe tărîmul activității culturale, artistice, sportive, distractive, pentru împlinirea proprii voastre personalități, pentru desăvîrșirea prestigiului institutului nostru.

Iar acum, cînd vă priviți palmele inobilate de muncă, cînd simțiți bucuria sentimentului că asemeni generațiilor pe care le urmați, pașii voștri au urcat în istorie ritmul și roadele zilelor pe care le-ați trăit, vă facem cele mai calde urări de afirmare plenară a capacității voastre profesionale, de adevărate a tinereștilor voastre vise înaripate.

Și cu inimile pline de înțelesurile deslușite în această prelungită sesiune a dăruirii patriotice, să porniți cu toate faptele, cu toate puterile, cu toate cîntecele bucuriei voastre, spre rîdnicia zilelor mărețe de azi și de miine.

Noi cei care v-am îndrumat și urmărit, am prețuit fiecare înfăptuire a voastră de pînă acum, vă întimpinăm cu cea mai caldă felicitare pentru tot ceea ce ați realizat și pentru ce, sîntem siguri, că veți împlini în anul universitar în care ați intrat.

Prof. dr. IULIAN DRĂCEA

**Rectorul Institutului agronomic Timișoara,
Membru titular al Academiei de Științe
Agricole și Silvice**

In zilele acestei veri, noi, prinși de tumultul creator în care am recunoscut împlinirea marilor făgăduințe, am prelungit gîndurile rămase în intimitatea noastră din timpul seurs în amfiteatre, în laboratoare și în biblioteci și ne-am dat întîlnire pe șantierele dăruirii patriotice.

In clișeu, tovarășul prof. dr. IULIAN DRĂCEA rectorul institutului nostru, inaugurînd prin gestul simbolic al primei încordări, începutul verii dăruirii noastre patriotice.

ACESTE ZILE

Cristalizată în hotărîrile Conferinței Naționale a partidului, experiența și înțelepciunea celor douăzeci de milioane de oameni de pe aceste meleaguri s-a îmbogățit cu valențe noi. Țara și-a dezvăluit, și mai mult decît pînă acum, măsura capacității sale creatoare. Cine nu a simțit în zilele acelea zbuciumul marilor acte de creație pe care le germinează astăzi pămîntul României socialiste? Care dintre colegii noștri nu a avut pe șantierele muncii patriotice, în centrele de practică, în timp ce asculta înflăcăratul raport al secretarului

Am la îndemină un grafic al înfăptuirilor din această vară, un grafic în al cărui limbaj condensat se află însăși măsura dăruirii noastre.

* *Studenții anului I, II și III ai Facultății de agronomie au efectuat un număr total de 22.180 ore a căror valoare se ridică la 208.704 lei. Cei 95 de studenți ai anului I, Facultatea de zootehnie, și-au dăruit entuziasmul înălțării noilor edificii ale institutului materializat în lucrări de săpături, lucrări auxiliare la construcții în valoare de 66.251 lei și un volum de 15.040 ore.*

AM AȘEZAT IMAGINE LÎNGĂ IMAGINE

general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, revelația condensării timpului, măsura unei epoci în care înfățișarea lucrurilor se transfigurează, capătă dimensiunile impuse de dinamica construcției socialiste?

Tot ce s-a realizat atunci, în zilele premergătoare istoricului eveniment, tot ce s-a înfăptuit pînă acum, fiecare dovadă a dăruirii noastre, în această vară fierbinte, legămintele noastre au avut sonoritatea cîntecului marilor creații. Volume și siluete s-au născut pe întinderea de liniște a cîmpului. Pămîntul s-a dat la o parte să facă loc temelilor, marilor și armonioaselor geometrii de beton armat.

Am preluat puterea dezlănțuită de gestul înaintașilor și prin abur de ciment și cu dăruire am asaltat timpul acesta minunat. Am așezat imagine lîngă imagine pentru a contura în transparența fierbinte a creației silueta școlii în care ne vom forma noi și cei care ne vor urma.

Aceeași ardentă dăruire au dovedit-o și studenții Facultății de medicină veterinară. Cei 39 de studenți ai anului I au efectuat un număr de 5.032 de ore, realizînd lucrări în valoare de 14.000 lei.

Și desigur aceasta nu este totul. În această vară noi ne-am confruntat puterea dăruirii cu propria personalitate. În acest al treilea semestru am descoperit că, în afara sălilor de curs cunoscute, există un alt amfiteatru — amfiteatrul muncii în care cunoștințele culese, pe parcursul unui an, pot fi valorificate în fapte de viață.

Este împlinirea unei adînci răspunderi și răsplata entuziasmului nostru. Pentru că tot ce am realizat va vorbi despre noi și ecoul zilelor fierbinți din această vară ne va însoți, mereu, se va preschimba în cîntecul nostru dăruit pămîntului, în imnul generației noastre închinat țării, înălțătoarei aniversări a glorioasei noastre republici.

ADRIANA B.

In zilele acestei veri, noi, sub semnul de bun augur al maturității și meditației, am adus laudă patriei în haine de lucru, i-am cunoscut locurile devenite legendare mulțumită dăruirii celor dinaintea noastră, și patria a recunoscut în noi o altă generație care păstrează în inimi rezonanța vechilor cîntece de brigadă.

...NE, NOI

Pretutindeni răspundem PREZENT!

Spunem pretutindeni și avem de înfruntat imaginea țării întregi din Cîmpulung la Banatul pînă în Lunca Prutului, de la Sighetul Marmăției pînă în Dobrogea. Dar nu o imagine în înțelesul geografic al cuvîntului, ci una dinamică, dominată de ritmul avîntat al muncii, din realizările prezentului și de care se conturează la orizontul viitorului apropiat; spunem pretutindeni și ne gîndim la zecile de mii de tineri pe care îi poți întîlni oriunde și simte nevoia de energie, entuziasm, pricepere și inteligență lor. Tot ce s-a realizat și se realizează este opera unui popor harnic și talentat, la edificarea căreia tinerețea patriei a contribuit din plin.

Tinerețe! Cum să definim această tinerețe? I s-a spus vîrsta de aur, vîrsta de entuziasm, anii cei mai frumoși. Dar oricum i-am spune, toate atributele converg în magistrala apreciere dată de secretarul general al partidului tovarășul Nicolae Ceaușescu, în cuvîntarea rostită la Congresul al IX-lea al Uniunii Tineretului Comunist: „In tot ce s-a întreprins în acești ani sînt încorporate energia priceperii și hîrnicia tinerii generații care, împreună cu întregul popor, n-a preocupat și nu preocupă nimic pentru traducerea în faptă a mărețului program elaborat de partidul Comunist Român”.

Faptele confirmă la fiecare pas adevărul și profunzimea aprecierilor secretarului general al partidului.

Vîrsta tinereții este fără îndoială cea mai frumoasă. Fiindcă ei îi este imbușcat plin și îndrăzneț și tot așa îndurările și faptele. Ea are privilegiul cel mare de a primi în mîini încrederea moștenire a patriei socialiste și consensul înalt de a o păstra necirbită și de a o spori, în bogăție.

Avem în mîinile noastre de la vîrsta adolescenței plămada de aur din care modelăm eroii de mîine. E luat acesea cuvîntul erou în sens neapărat spectacular. Se cuvine, fără a uita actul eroic impus de situațiile extreme, să ne explicăm mai bine eroismul, să-l înțelegem ca pe o participare activă, constantă de fiecare clipă, la muncă. Prezența vie, puterea de a înfrînge dificultățile sau propriile slăbiciuni, de a ieși călit din lupta cu ele, de a fi un dăruit, în sensul sublim al cuvîntului.

Există un eroism al bărbaților care ne-au trecut țara peste cumpeni de istorie, urmași de mulțimi de viteji care au făcut cu prețul singelui să nu se cîltimească nimic din vatra strămoșască.

Ni se vorbește despre astfel de fapte de glorie, întărindu-ni-se sentimentul iubirii de țară. Dar noi trebuie să înțelegem, în același timp, misiunea noastră de urmași și misiunea noastră de contemporani care putem duce țara spre culmi mai înalte ale înfloririi.

Programul elaborat de Conferința Națională a partidului a declanșat, în rândurile studenților institutului nostru, noi valențe morale, noi energii creatoare.

„Un obiectiv central al partidului nostru este ca pe baza puternicei baze tehnico-materiale pe care o făurim să asigurăm creșterea în continuare a

nivelului de trai material și spiritual al întregului popor, realizarea deplină a principiului socialist de la fiecare după capacitate, fiecărui după muncă”, afirmarea în viață a principiilor eticii și echității socialiste.

În același timp, pornind de la faptul că socialismul nu se poate construi decît pe baza celor mai noi cuceriri ale științei, tehnicii și culturii, avem în vedere asigurarea unei puternice dezvoltări a învățămîntului, științei și culturii, ridicarea gradului general de cunoaștere al întregului popor, factor hotărîtor al progresului multilateral al patriei noastre socialiste”.

La fiecare dintre noi se referau cuvintele secretarului general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU. Și fiecare dintre noi a răspuns cu entuziasm acestui generos îndemn. Așa ne-am îndreptat spre vetrele dăruirii noastre patriotice, cu dăruire și mai ales cu conștiința greutății și utilității faptului pe care îl îndeplinim. Rămînem prezenți la îndeplinirea cu existența robustă a muncii. La Banloc și Buzias, la Liebling și Stamora-Moravița, pe cîmpurile experimentale ale Stațiunii didactice strîngem rodul greu al pămîntului. E faptul care fundamentează crezul patriotic al tineretului nostru, recunoștința față de partidul comunist care îi veghează destinul și îi luminează drumul.

Participarea noastră la strînsul recoltei este înălțătoare prin simbolul acelei abnegații caracteristice generațiilor crescute sub soarele socialismului. Înțelegerea sensului patriotic al acestor acțiuni, al necesității lor, încadrarea acțiunilor în ansamblul efortului general au făcut ca la I.A.S. Liebling și la Stațiunea didactică experimentală a institutului să se înregistreze fapte demne de laudă — de pe cîmpurile experimentale ale stațiunii, încă de la 20 octombrie, întreaga recoltă de porumb a fost depozitată în siloz.

Zilele revărsării unui asemenea entuziasm sînt și vor trebui să devină o școală a eroismului tineresc, un cadru de manifestare pleneră a dragostei față de patrie și partid.

În zilele acestei veri, noi, înconjurați din toate părțile de semnele viitorului, am întrecut timpul care ni s-a depus în inimi și a crescut în lumia pămîntului.

Așezăm temelii

Așezăm temelii. Însemnăm locuri și ne croim nouă drum în sus și rădăcini pentru avîntul săgeților de sticlă și de beton pe sub arcurile cărora vom pași către noi dorințe, cu sufletele tinere luminate...

Așezăm temelii. Desferecăm neistovita putere a vîrstei noastre și coborîm peste urcșuri punți ale înțelegerii ca să putem ști în ce fel poate rodi, în desfășurările viitoare, tîria care ne-a fost dată...

Așezăm tainice temelii în adîncul ființei noastre și sub zidurile de tîrie ale școlii în care vom crește

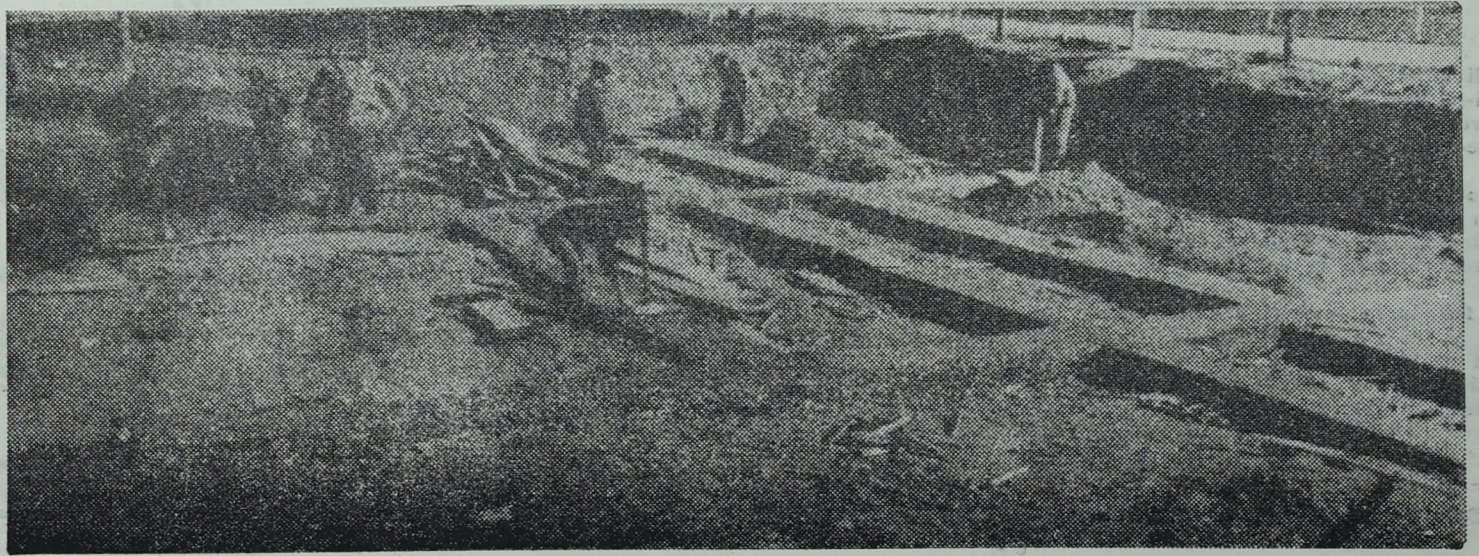
Setea noastră de dăruire, neastîmpărul rămas precumpănitor dincolo de nemărginita noastră recunoștință, ne îndeamnă să așezăm temelii. Astfel visele noastre devin adevărate.

Ne dăruim ardoarea, înarmîndu-ne cu luciditate inima și așezăm temelii de pe care ne vom lua zborul peste infinitul ocean al cunoașterii, purtînd în suflete mîreția timpului care ne aparține...

Așezăm temelii ca să putem zidi Romînia de mîine — proiecție a celei de astăzi — uluitor de bogată în linia ei de perspectivă, tîrim de mîreție pe străbunul legendar picior de plai...

În aceste zile, noi, împingînd vara peste mersul normal al soarelui, ca într-un ultim cîntec frenetic și violent, trecem în septembrie cu mîndrie și putere, cunoscătorii drumului spre viitor, însetați de a fi noi înșine, de dăruirea împrumutată de la muncă și de la toamnă.

Temeliile școlii noastre

Zaharia Stancu

LA 70 DE ANI

Ce vorbe, oare, se cuvin așternute, acum, la sărbătoarea lui Zaharia Stancu? Cum se cade să vorbesc eu, unul dintre cei care l-au cunoscut încă din primele cărți de citire?

Și acum, ca și atunci și de fiecare dată, rămân îndelung cu gândul oprit la paginile acelea și-n piept, simt ură și pustiul copilăriei încruntatului Darie. Și sufletul și albul foi primesc gustul amar de rădăcină al lacrimilor. Apoi, mi se arată chipuri de desnădăjduiți desculți și clipe prelungi de plumb și pumni strinși pentru a lovi cu ură și spice de grâu împletite sub asfințituri tragice și o inimă lăsată în Deliorman și o dragoste nebună pe care flăcăi oacheși o fură și o poartă pe sub ferestrele iubitelor cu sîngele dogorind.

Zaharia Stancu și-a înfruntat veacul bărbătește, și-a blestemat anii care i-au mușcat ciinește copilăria și l-a iubit în sîngele lui me-reu cotropit de neliniști și i-a trăit toate zilele și toate nopțile și cerul de azi senin, larg și tulburător în splendori.

Deschideți, acum, la sărbătoarea lui, cartea și Darie va fi în odaie. Tăcut cu neclintirea sub pleoape. Și va rămîne așa în veacul acesta și în cele care vor urma.

Iau, acum, cartea și, înainte de a o deschide, aștern cu pioșenie un gând de bine și urările de ani mulți celui care a închipuit lumea de vieți dintre copertile ei.

NICOLAE BĂDILESCU

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Veneam urcînd...

Veneam urcînd cînd se-ntîmplase timpul
Cel mai albastru, adînc peste copaci
În treceri lungi ne desfrunzeam și visul
Il primeneam în inimi mari de daci

Era un lac, o liniște, o vorbă,
Un secol de-mpăcare unde noi
Ne întorceam privirile din cerul
Rămas întreg în firele de ploii

Mărită fie patria care poartă
Adîncul sufletului dincolo de flori
Cu mările de verde, unde ochii
Respiră blind strămoșii de culori.

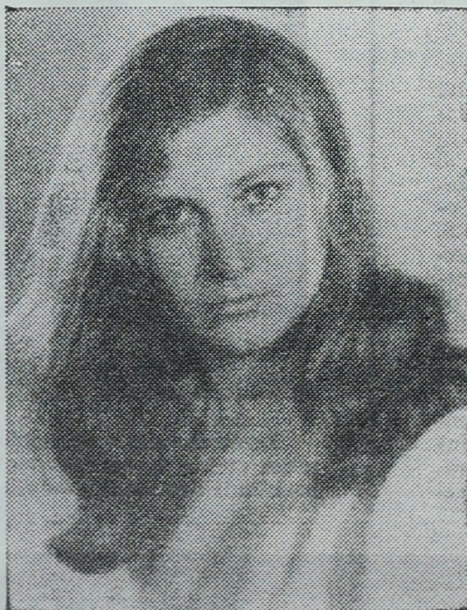
Cînd blind foșnesc în păsări

Fii iarba mea cînd amurgesc în păsări
Și-mi caut în văzduhul tău un scrum
Prin duhuri să port chipul împăcării
De-o apă ca de-o margine de drum.

Va fi un răsărit întirziat de sînge
În aerul zidit pe ramuri verzi
Cînd mările de suflet m-or încinge
În piscul serii veșted să mă pierzi

Fii iarba mea cînd blind foșnesc în păsări
Și surd bat zarurile a noroc
Să-nchipui o priveliște în care
Sînt apa grea din miezul unui foc.

CORNELIA NIȚOIU

Pe Cornelia Nițoiu am cunoscut-o la numai cîteva zile după ce devenise studentă a institutului nostru.

E vilceancă și-i place să își contemple cu vorbe bucuria și tristețea și iubeste poezia, această împărtășire înșiorată a fru mosului și a uitării de sine preschimbată în meditație.

O veți recunoaște după urma privirilor ei, a căror lumină întirzie pe inima lucrurilor, după căldura vorbelor ei asemenea celor rostite alături.

A. B.

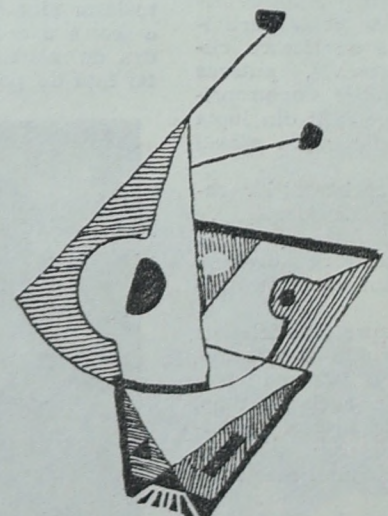
Pentru aceste priviri

Pădure de aș fi nici o zbatere verde
nu m-ar dori îngenucheri-n nisip

Iartă-mă pentru aceste secerate priviri,
goale ca un joc prea rotund al materiei
în care m-aș întoarce cum melcii se întorc
în sihlele mari, năzuind spre albastru.

Pentru loc, pentru tine, pentru liniște,
nerăbdarea mea se va cuminti, iartă-mă

Fericit fie omul ce nu-și crede trupul
decît sănătatea de a nemuri.

PEETER BRUEGEL

strămoșul pictorilor de țărani

Peeter Bruegel a fost figura dominantă a picturii flamande din secolul al XVI-lea, așa cum în secolul al XV-lea a fost Jean van Eyck, iar în secolul al XVII-lea Pieter-Paul Rubens.

Bruegel, pictor realist, fără considerare la tradițiile picturii și modei, reflectă în operele sale în mod conștient masele populare, fărâșoare ale bunurilor materiale, dovedind a fi unul din adevărații oameni ai Renașterii, așa cum i-a caracterizat Engels: „trăiesc în mijlocul frământărilor timpului lor, iau parte activă la lupta practică, iau atitudine și luptă într-o tabără sau alta”.

Prin puterea genului său, Bruegel a fost un mare precursor, creind și dezvoltând teme și genuri noi și folosind moduri de exprimare picturală care vor fi desăvârșite de pictorii secolelor viitoare.

Bruegel s-a născut între anii 1525-1530, probabil în 1529 în împrejurimile Bredei, după afirmațiile primului său biograf, Karl van Mander.

Bruegel a trăit în mediul oamenilor de literă, al artiștilor și umanistilor. Opera sa cuprinde perceperea sintetică a spectacolului vieții în totalitatea ei și în permanenta ei mișcare și schimbare, este expresia picturală a gândirii noi, științifice, despre lume și viață a secolului al XVI-lea, proclamată de Copernic în 1543, în „De Revolutionibus Orbium Coelestium” și fundamentate mai târziu filozofic de Giordano Bruno.

Catalogul picturilor lui Bruegel cuprinde un număr de numai 44-48 tablouri cunoscute pînă în prezent. Cu toate acestea, opera sa este vastă, ca și viața pe care o reflectă cu putere. Întîlnim teme religioase, istorice, clasice, mase mari de oameni, țărani dansînd, petrecînd sau în timpul muncii agricole, peisaje compuse și naturale, copii, orbi, marea etc.

Din perioada de formare a marelui pictor, consacrată mai ales desenului și cuprinsă între întoarcerea din Italia (1533) și realizarea „Proverbelor flamande” (1559) cunoaștem numai cîteva compoziții: **Peisaj cu corăbii, cu vele și un oraș în flăcări**, cel mai vechi tablou identificat recent și publicat pentru întâia oară în 1955, **Peisaj cu Cristos arătîndu-se apostolilor**, **Inchinarea magilor**, **Parabola semănătorului**, **Ispitirea Sfîntului Anton și Prăbușirea lui Icar**.

Tablourile din epoca maturității încep cu scene de mase, avînd zeci și sute de personaje în vîrstă sau copii, ca **Proverbele flamande** (1559), **Lupta dintre Cîșlegi și Post și Jocurile de copii** (1560). Compozițiile în care este reprezentată mulțimea sînt întîlnite pînă la sfîrșitul vieții pictorului în tablourile: **Drumul calvarului** (1563), **Numărătoarea din Bethleem** (1566), **Uciderea pruncilor** (spre 1567). În unele din aceste tablouri, mișună personaje minuscule, care nu sînt tratate în general sau ca o masă, ci sînt individualizate sintetic prin cîteva trăsături de penel, după vîrstă, sănătate, putere, sentimente, îmbrăcăminte, podoabe etc. Bruegel a știut să surprindă ceea ce are unic și particular fiecare figură omenească și să zugrăvească viața de toate zilele a poporului flamand din vremea sa.

Anul 1565 marchează o treaptă nouă în creația artistică a pictorului. După acumularea răbdătoare de pînă acum, vine înflorirea deplină a darurilor sale. 1565 este anul realizării neprețuitelor peisaje ale a-

notimpurilor: **Ziua posomorită**, **Adunatul finului**, **Secerișul**, **Reîntoarcerea vitelor și Vinătorii în zăpadă**.

În ultimii doi ani de activitate picturală de dinaintea morții, pictează capodoperele „**Convertirea lui Paul**” (1567), „**Coșofana pe spinzurătoare**” (1568) și „**Hoțul de cuiburi**” (1568).

După mișcarea iconoclastă, adevărată răscoală populară, Bruegel se îndreaptă cu toată puterea genului său spre reprezentarea eroilor acestei mișcări — țărănimea flamandă — compunînd cele două tablouri care i-au adus nemurirea: **Dansul țărănilor** (1567) și **Nunta țărănească** (1568).

Dintre toate păturile sociale evocate în atotcuprinzătoarea sa creație, Bruegel a acordat o atenție deosebită țărănilor. Ei sînt eroii săi preferați, către ei se întoarce mereu, de la începutul operei și pînă la sfîrșitul ei, cu aceeași căldură și nesecată dragoste. Bruegel a lăsat o mulțime de desene cu teme despre țărani. Unele sînt luate de-a dreptul „după viață” (naert het leven). Ele nu sînt studii de portrete sau atitudini, ci cuprind modele de costume, persoanele fiind așezate sau stînd în picioare, văzute cel mai des din spate. Altele, din contră, înfățișează atitudinea, mersul și felul de a dansa al țărănilor. Amintim, dintre aceste din urmă, pe cel mai important „Dan-

sul țărănesc” (Londra-British Museum) în care, în prim plan, la umbra arborilor, sînt desenați mai mulți țărani stînd de vorbă, apoi doi cimpoiieri, patru perechi care dansează și o pereche de îndrăgostiți sărutîndu-se.

„**Dansul țărănilor**” și „**Nunta țărănească**” sînt încoronarea operei închinată țărănilor și lumii sale. Ele nu sînt înfățișarea naturalistă a obiceiurilor — așa cum s-a crezut multă vreme — ci expresia vitalității fizice și morale a țărănilor flamanzi, care au visat și luptat pentru suprimarea opresiunii și mai presus de toate, pentru libertatea și independența țării lor. Tablourile au un sens mai adînc, exprimînd tăria liniștită și încrederea în viitor a poporului. Adeseori, sub aparențele simple și uneori hazlii, se găsesc în tablourile lui Bruegel sensuri mai adînci, mai ascunse. Pictorul vede departe și adînc, iar privitorul la suprafață și ce este bătător la ochi.

„**Dansul țărănilor**” se deosebește fundamental de desenele cu țărani. Aici pictorul nu-și mai propune să studieze poporul de țărani, ci să înfățișeze după nimicirea mișcării iconoclaste, tocmai eroii acestei mișcări, chipul moral al țărănilor, explozia lor de forță și vitalitate, nedomolită, printr-o individualizare a fiecărui chip în parte, în ceea ce avea mai caracteristic.

În „**Nunta țărănească**” compoziția este lipsită de patosul și dezlănțuirea impetuoasă din tabloul precedent și face parte din categoria lucrărilor — puține la număr — statice. În schimb, găsim o adevărată dezlănțuire a poftelor culinare. În jurul unei mese dispusă în diagonală, stau așezați, mîncînd cu poftă și beau cu lăcomie, un număr nu mai mare de 20 de țărani și țărănece.

În acest de al doilea tablou consacrat țărănimii simfonia culorilor așternute pe suprafețe mari, este parcă mai strălucitoare. Pentru a-și arăta măiestria desăvîrșită, pictorul își alege 6 persoane principale din cele 20 așezate la masă. Cei doi țărani care poartă farfuriile sînt pictați în acorduri de roșu aprins, alb și gris-verde, altul. Fetita cu degetul în gură, în roșu, albastru și ruginiu. Cei doi cimpoiieri care înveselesc ospățul, sînt în roșu, alb și brun unul, și în verde, galben și mov celălalt. Galbenul peretelui lingă care este așezată masa, imprumută întregului tablou o atmosferă de căldură liniștitoare. Bonetele roșii, broboadele albe ale cunetelor, galbenul apetisant al omletelor și brunul oalelor de lut, se îmbină armonios cu petele întinse de culori, mărind astfel vraja miraculoasă a tabloului.

În 1568, Bruegel crează ultimele sale opere, în care, în prim plan, figurează pentru ultima oară țărani și țărănece.

Așa cum Tizian, și Veronese Tintoretto — contemporanii săi — au știut să ridice episoadele biblice și mitologice la nivelul artei universale, așa și Bruegel a ajuns la același nivel cu episoade din viața simplă și modestă a țărănilor. Pe bună dreptate, aceste opere i-au adus nemurirea, consacrindu-l drept cel mai mare pictor al țărănilor.

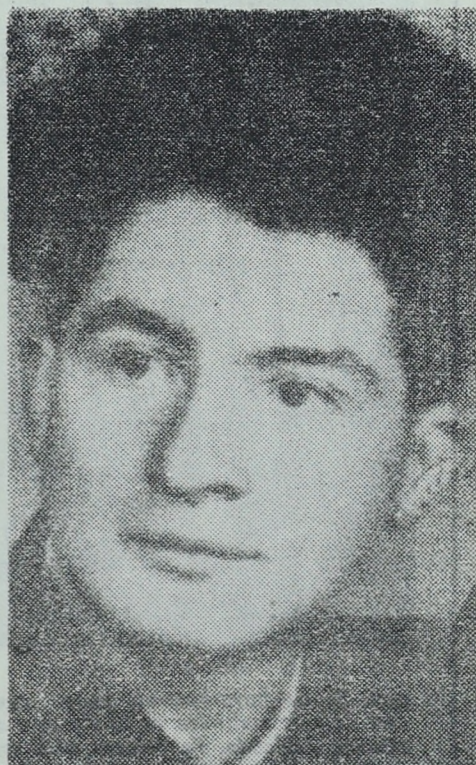
GAVRIL BLAGA

Damian Ureche

„Tot ce mă doare”

Comunicînd cu motivele unei viziuni lirice a reculegerii capabile să condenseze bunurile afective în dinamism conținut, Damian Ureche, își legitimează cu această ultimă carte a sa calitatea de călător prin multitudinea căilor propriului cuget.

Poezia sa deopotrivă enforică și elegiacă este vehiculată printre motive tradiționale cu eleganta sinceritate spre drama îndrîjnită a simțămîntelor. Printr-o succesiune de stări instabile care încep și se risipesc contopindu-se și imagini revărsate în propria lor fluiditate, poetul divulgă contemplativ lumea de lumi pe care visînd zbcucumat și-o închipuie

Reculegerea fecundă ca principiu de personalizare a actului poetic reconstrucționează peisajul nestilizat, subordonează evolutiv realitatea percepută devenirii imateriale, aducînd-o sub stăpînire secretă prin promovarea dialogurilor nerostite ale unei adînciri în sine neliniștită și contemplatoare.

Perechi de păsuri trec-perechi
Și gerul tăie sufletul în două.

Este exemplara alegație a aspirației
cătrec stăpînirea prin tălcuiri a ideilor și
deopotrivă refuzul poetului de a se
lăsa stăpînit de anxietățile manifest-
metafizice, preferînd retrăirea perpetuă
purificatoare dramelor abstracte.

Sub tălpi pămîntul scade,
Pîndii de somn abrupt.
Ieri am băut balade
Azi, setea mi s-a rupt.

Prin invocarea semîntiilor inavipate,
a contururilor privite adînc, meditația
poetică devine animistă, poetul aspiră
spre comuniunea lăuntricului său alter-

ego cu frunzele, cu pădurea, cu firea
toată, spre închipuiri gata să cotropească
lumina și uritul, sublime și amețitoare.

Halucinantă pierce
Dansînd prin struguri beț
O lacrimă de miere
Din geana unei vieți.

Și dincolo de cadențarea ritmică a
silabelor, calorile fragede revărsate mă-
tăsos închipuie vise de somn lăudat, văs-
frînte în apele adînci ale unui univers
poetic care îl copleșește pe poet și pe
noi deopotrivă.

B. NICOLAU

Urmează palima

Acum, după ce ai săvîrșit această zi,
Nepriștinindu-te la minuni mai
luminoase,
După ce au cîzut pe scări îndoielite,
După ce m-ai făcut albastru de
alungat lumea,
Coboară încet către norii din
cuierul de cerb,
Îmbracă-te cu unul din ei și valsează
Pînă-ți dispar mîinile și trupul ți se
pierde
Într-un vârtej amar de noapte verde.
Numai acum mai poți inhăma florile

La o dorință-ncheiată cu dinții,
Numai acum te mai poți răsuci pe
valuri
Pînă se va tocii tot timpul ce-ți bea
urmele,
Ascultînd gălăgia de aur a singelui,
Odată cu minutarele ce te arată pe
tine,
Ca pe-o oră ce uită să fie exactă,
Lăsîndu-se-n spaima celui mai aspru
parfum,
Urmează patima, numai acum.

DAMIAN URECHE

HEINRICH BÖLL

În acest an, Premiul Nobel pentru literatură a fost acordat scriitorului german Heinrich Böll.

Născut la Köln, la 21 decembrie 1917, Heinrich Böll se impune ca cel mai fecund scriitor vestgerman din perioada postbelică. Laureat al mai multor premii literare, el este propus instituției Nobel pentru a fi premiat încă din anul 1965.

Scriitor, dramaturg și eseist Heinrich Böll se bucură de o deosebită popularitate, atât în țara sa, cât și în străinătate, opera sa fiind tradusă în aproape toate limbile de largă circulație.

Edițiile din țara noastră au publicat traduceri ale romanelor lui Partida de biliard de la ora 9 1/2, Casa văduvelor și primul său roman Unde ai fost, Adam? (Wo warst du, Adam?).

Traducerea schiței Neprețuitul meu picior, de către un grup de colegi ai noștri care studiază limba germană, se vrea un omagiu adus laureatului din acest an pentru literatură — Heinrich Böll.

„NEPREȚUITUL MEU PICIOR“

Mi-au dat o șansă. Mi-au scris o carte poștală prin care eram invitat să mă prezint la biroul de plasare. Și m-am dus. Au fost deosebit de amabili. Mi-au luat fișa și au îngînat un him. Eu le-am răspuns tot cu him!

— Care picior? m-a întrebat funcționarul.

— Dreptul.

— Tot?

— Tot.

— Him, făcu el, din nou. Și se porni să caute prin vraf de hirtii. Fără să mă poftască mă așez pe scaun... În sfârșit, a găsit biletul căutat. Imi spune.

— Mă gîndesc că asta ar fi ceva pentru dumneavoastră. O muncă plăcută pe care o puteți face șezînd într-o vespașiană, în Piața Republicii. Vă convine?

— Nu pot să lustruiesc pantofi. Întotdeauna am avut un renume prost de lustragiu.

— O puteți învăța, spuse el. Toate se pot învăța. Un german poate orice. Noi vă putem asigura, în mod gratuit, un curs de inițiere.

— Him făcu eu.

— Deci, bine?

— Nu, nu vreau. Vreau să câștig mai bine.

— Sînteți nebun, mă întrerupse cu amabilitate și blîndete, funcționarul.

— Nu sînt nebun, dar nimeni nu-mi poate înlocui piciorul Asta, însă, nu înseamnă că nu am dreptul nici măcar să vînd țigări, că de pe acum mi se ridică greutatea.

Omul se lăsă pe speteaza scaunului și inspirînd profund zise.

Dragul meu prieten. Piciorul dumneavoastră este afurisit de scump. După cîte se vede, aveți douăzeci și nouă de ani și sînteți sănătos tun, cu excepția piciorului. Veți ajunge la șapte zeci de ani. Ei bine. Acum socotiți și dumneavoastră, șaptezeci de mărci pe lună, de douăsprezece ori pe an, deci patruzeci și unu ori doisprezece înmulțit cu șaptezeci. Asta fără dobîndă. Apoi, trebuie să vă gîndiți că piciorul dumneavoastră nu este unicul. Și nici dumneavoastră nu sînteți unicul

care va trăi mult. Cîștigul... Toată lumea vrea să cîștige! Scuzați-mă dar sînteți nebun.

— Dragul meu, spuse și eu, lăsîndu-mă ca și el pe speteaza scaunului și inspirînd profund. Cred să subestimați valoarea adevărată a piciorului meu. Trebuie să știți că piciorul meu este mult mai scump, este de fapt un picior foarte scump. Sînt sănătos tun și mintea îmi este limpede. Fiți atent...

— Timpul meu este limitat.

— Vă rog, fiți atent. Piciorul meu a salvat multe vieți care astăzi au venituri considerabile. Și cînd te gîndești că lucrurile s-au petrecut cam așa. Așteptam să-i zăresc pe ei, ca să-i pot anunța pe ai mei să se retragă la timp. În spate, comandantul se împacheta și se vedea că nimeni n-ar fi vrut să plece nici prea devreme dar nici prea tîrziu. La început fuseserăm doi. Pe primul însă l-au împușcat, așa că el nu mai conta. A fost căsătorit. I-a rămas soția care e sănătoasă ca să poată lucra. Așa că în privința lui nu mai trebuie să vă faceți griji. Cu ei

ați scăpat mai ieftin. A fost doar patru săptămîni pe front. N-a costat, după cum vedeți, decît o carte poștală și cîțiva pesmeți. S-a lăsat la timp omorît, ca un brav ostaș ce-a fost. Cînd am rămas singur mi s-a făcut frică și îmi era și frig. Am vrut să fug. Ba, chiar am fugit, cînd...

— V-am spus că timpul meu este limitat, spuse din nou funcționarul în timp ce-și căuta creionul.

— Nu, aveți răbdare, abia acum încerc să fie interesant. Voiam să fug... dar, ghinionul cu piciorul. Ce era să mai fac? Mi-am zis că, oricum, acum trebuie să stau și m-am gîndit că aș putea să le dau de știre. Și am făcut-o. Ei au luat-o la sănătoasa, pe rînd, mai întîi divizia, apoi regimentul, după aceea batalionul și așa mai departe, păstrînd ordinea. Ghinionul meu a fost că pe mine, m-au uitat. Înțelegeți! Atît erau de grăbiți. Asta zic și eu ghinion, că dacă nu mi-aș fi pierdut piciorul, ar fi murit cu toți, generalul, colonelul, maiorul pe rînd și n-ați mai fi obligați să le plătiți pensiile. Așa că faceți acum o socoteală, cam cît valorează piciorul meu. Generalul are cinci zeci și doi de ani, colonelul patruzeci și opt și maiorul cincizeci, toți sănătoși tun a brațe și la minte, încît, sigur, vor ajunge, ca Hindenburg, la optzeci de ani. Acum e rîndul dumneavoastră să socotiți, o sută șalezeci înmulțit cu doisprezece ori trei zeci. Bun. Să zicem, în medie, treizeci, nu-i așa? Piciorul meu, este sau nu de neprețuit, mă înțelegeți?

— Sînteți, totuși, nebun, spuse funcționarul.

— Nu, ripostai eu. Nu sînt nebun, nici la minte și nici în rest nu am nimic. Imi pare însă rău că nu am murit cu două minute înainte de a-mi pierde piciorul. Închipuiți-vă ce afacere am fi făcut!

— Acceptați sau nu?

— Nu.

Și am plecat.

Traducerea aparține grupei de studenți care studiază limba germană de la facultatea de zootehnie și medicină veterinară.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Danemarca, Suedia, Norvegia... (Note de călătorie I)

În zilele în care delegația română, condusă de tovarășul VASILE NICOLCIOIU, secretar al Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist, reprezenta organizația noastră la prestigioasa Conferință pentru securitate a tineretului european, cînd glorioasa flacăra olimpică abia își sfîrșise simbolicul drum spre München, un alt grup de mesageri ai prieteniei se îndreptau spre Tările Nordice ducînd mișcările de tineret din această parte a lumii salutul de solidaritate pornit de pe meleagurile românești, exprimînd dorința noastră de cunoaștere și de colaborare.

Am avut fericirea de a face parte din grupul celor 32 de tineri români — activiști ai asociațiilor studențești și U.T.C., studenți, cadre didactice, specialiști din cele mai variate domenii — care au pornit în această misiune pătrunși de conștiința emoționantă că trebuie să reprezentăm, acolo, departe, o întreagă țară care așteaptă de la noi justificarea prestigiului de care se bucură în lume ca și cucerirea unei noi prețurii.

Sufletul și mintea noastră și-au revărsat în numele patriei prinosul de simțire și gîndire, de sinceritate și curiozitate de entuziasm și inițiativă.

După trei săptămîni ne-am întors în țară încărcăți de învîțăminte, revelații și amintiri de neuitat. Nu voi uita nici cînd clipa aterizării la Aeroportul internațional Otopeni, cînd, printre lacrimi am văzut fețele îmbujorate de emoție ale celor care ne-au fost atîta timp tovarăși și prieteni, abia atunci am simțit sfîșierea tainicului dor de țară care ne-a urmărit în tot acest timp.

Au trecut de atunci aproape două luni, timp în care am cunoscut două stări sufletești deosebite — o copleșitoare perioadă de reculegere, de retrăire în forul interior a fiecărei clipe a zilelor cuprinse între 17 august și 5 septembrie urmată de comunicarea impresiilor, acum,

ordonată și cristalizată.

Mulțumesc colectivului de redacție al revistei Agraria care mi-a recomandat să prezint în două numere consecutive aceste încercări de note de călătorie.

Cu prietenie și recunoștință dedic aceste rînduri dragilor mei colegi, bunilor dascăli pe care i-am simțit neîncetat alături de mine, tuturor cititorilor Agrariei.

17 august. Avionul românesc RO-201 care efectuează curse București-Copenhaga, aterizează la aeroportul berliniez Zentraiflughafen, după un zbor de aproape două ore. Prima țară, prima capitală pe care o cunoaștem. Sîntem așteptați de delegații ai organizațiilor de tineret care ne însoțesc la Turistenthaus în pitorescul cartier Grünau. Seara mai avem timp să facem turul orașului. Alexander-Platz, adevăratul centru al orașului ne oferă trei surprize încîntătoare — Turnul televiziunii cu perspectiva impresionantă asupra orașului, Fântîna Neptun și vestitul Ceas al Luminii. Continuăm-ne drumul pe magistrală, admirăm Universitatea Humboldt, Primăria. Opera și ne oprim plini de emoție în fața Turnului prieteniei din Brandenburger-Tor.

A doua zi, ne-am continuat drumul spre Danemarca, obiectivul principal al excursiei noastre.

Marea oferă un peisaj minunat sub vazele soarelui. Pasagerii înarmați cu aparate de fotografiat inundă puntea vaporului, scot exclamații de încîntare, urmărind zborul elegant al pescărușilor, cortegiul valurilor de un albastru neferesc cu creste albe de spumă, fîrmurile care se conturează în depărtări. O lume pestriță și însufleșită în care se remarcă desigur, în primul rînd, entuziasmul nostru latin. De la Gedser continuăm drumul spre Copenhaga cu trenul printre cîmpurile mănoase ale Danemarcei acoperite de holde bogate și pă-

șuni. Și cu ferry-boat-ul, peste apele care despart mulțimea de insule care alcătuiesc Zeelanda. Pe peronul gării centrale din Copenhaga ne întîmpină un grup de danezi voioși și prietenoși — sînt reprezentanții de la International Forum, ghizii noștri, care ne-au însoțit pretutindeni în timpul șederii în Danemarca. În Copenhaga vom locui la hotel Minerva în Engbave, în partea de sud a orașului. Seara avem recepție la International-Forum, organizația tineretului danez ai cărei invitați sîntem. Aici sîntem întîmpinați cu multă prietenie de reprezentanți ai diferitelor grupări po-

litice de tineret, cu care discutăm asupra programului nostru în Danemarca.

A doua zi, părăsim Copenhaga, îndreptîndu-ne spre coasta însorită a estului Zeelandei, unde vom petrece cinci zile în localitatea Aesgarde, punctul cel mai apropiat de țara suedeză. În drum ne oprim să vizităm marea bibliotecă din municipalitatea satelit a Copenhagăi — Lyngby, una din cele cinci biblioteci ale orașului și una din cele douăsprezece mari biblioteci ale țării. Biblioteca se întinde pe o suprafață de 6.000 metri pătrați și are mai multe secții: Literatură, muzică, artă. Achiziționează tot ce apare în acest domeniu și oferă servicii gratuite danezilor și străinilor. Biblioteca deține 1.095.757 volume, 122.877 discuri; municipalitatea cheltuiește anual, pentru finanțare, peste zece milioane coroane.

La Aesgarde ne așteaptă tricolorul românesc alături de străvechiul drapel danez, un cămin primitor și o mare strălucitoare. Localitatea este fermecătoare, cu căsuțele ei mici, colorate, cochete, pierdute în verdeață și flori, cu marea care te pîndește cu ochi schimbători, te mîngîie cu degete de spumă și-ți dăruiește stelele de mare.

În seara sosirii, am avut în mijlocul nostru pe profesorul român Constantin de la Colegiul Internațional din Helsinki cu care am avut un schimb de impresii despre România și Danemarca. În ziua următoare, am avut o întîlnire cu tineri danezi, reprezentanți ai diferitelor orientări politice din cadrul D.U.F., cu care am continuat discuțiile începute la International-Forum.

stud. ANA DRIHA, anul IV, Facultatea de zootehnie

Ținând seama de ritmul înalt în care se dezvoltă industria, de introducerea tot mai accentuată în viața societății a elementelor civilizației moderne, o problemă de importanță vitală pentru națiunea noastră este protejarea mediului înconjurător. Este necesar să luăm măsuri riguroase pentru combaterea noxelor industriale, pentru împinerea poluării apei și aerului, protecția pădurilor, lacurilor,

riurilor, munților, a locurilor considerate monumente ale naturii. Este o datorie de onoare a partidului, a întregului nostru popor să facă totul pentru asigurarea cadrului ambiant, propice ocrotirii sănătății oamenilor pentru păstrarea nealterată a frumuseților patriei, pentru a transmite generațiilor viitoare toate darurile cu care natura a hărăzit România.

CERCETAREA ȘTIINȚIFICĂ

LAZI

CERCETAREA ȘTIINȚIFICĂ

Potrivit documentelor Conferinței Naționale a Partidului Comunist Român apărarea atmosferei, a apelor și, în general, a mediului înconjurător împotriva factorilor poluanți devine nu numai o problemă reglementată prin legislația noastră ci, și o îndatorire cetățenească, o normă înscrisă printre elementele de conduită morală a fiecărui comunist, a fiecărui membru al societății românești contemporane.

Incadrându-ne în aceste coordonate am considerat util să informăm cititorii revistei noastre despre cercetările pe care colectivul condus de tovarășul prof. dr. doc. șt. Vasile Tomescu le-a întreprins în vederea stabilirii pericolului pe care apele reziduale, prin deversarea lor în apele curgătoare, îl au asupra faunei și florei existente în acestea.

De asemenea, ne-am adresat tovarășu lui prof. dr. doc. șt. C. V. Oprea, a cărui preocupări privind studiul fenomenelor de poluare a solului, le sînt în parte cunoscute cititorilor revistei noastre, cu rugămintea de a ne vorbi despre ultimele sale cercetări cit și despre concluziile la care s-a ajuns și măsurile care, în funcție de acestea, le consideră ca fiind necesare de luat.

Ne este cunoscut, că la o recentă conferință ținută la Nüremberg, care a avut ca scop înființarea, în cadrul Organizației Naționale Unite, a unui comitet de acțiune împotriva poluării, ați fost desemnat să reprezentați țara noastră.

Aceasta confirmă autoritatea de care vă bucurați printre personalitățile vieții noastre științifice preocupate de studiul

Solul, considerat ca organism viu, odată poluat își va transmite acest coeficient de degradare la toate viețuitoarele care își procură direct sau indirect hrana prin intermediul solului.

După definirea poluării și antipoluării lucrarea cuprinde concluzii concrete privind poluarea solului la noi în țară comparativ cu alte țări. Sînt analizate diferite tipuri de soluri, cu plante care cresc pe ele, urmărind procesele care se petrec în sol și modul de transformare a diferitelor toxine în plantele care cresc pe respectivul sol și, mai departe, la animale.

Ne-am ocupat îndeaproape de efectele negative ale îngrășămintelor, ierbicidelor, fungicidelor etc. Studiile noastre au dus la concluzia că prin folosirea nerațională a acestor substanțe, solul se infectează cu o serie de elemente care strică echilibrul de asimilație din sol, influențând negativ întreaga gamă a microorganismelor din sol.

Nu greșesc dacă spun, că prin folosirea necorespunzătoare cantitativ și calitativ a substanțelor chimice, ca îngrășămintele, scade puterea de producție a solului.

De la aceste idei concluzive rezultă unele linii de conduită ale activității de acum și de viitor a studenților institutului nostru, a viitorilor specialiști, în ce privește ocrotirea solului.

R. Vă rugăm, așadar, să indicați câteva dintre măsurile pe care aceștia urmează să le ia la intrarea lor în producție.

— folosirea substanțelor chimice, a îngrășămintelor mai ales, numai atît cît

poluării și de rezolvarea optimă a efectelor sale negative.

De aceea, vă rugăm, mult stimat tovarășe profesor, să transmiteți, odată cu principalele aspecte ale activității dumneavoastră și recomandările pe care le considerați utile pentru a fi întreprinse de către studenții institutului nostru în activitatea lor de acum și din viitor.

ele ajută factorul biologic, totalitatea microorganismelor din sol, care să mențină și să sporească puterea de producție a acestuia. Insușirile de fertilitate, de productivitate proprii solului terestru, trebuie păstrate. Solul devine el însuși mai fertil dacă noi îi dăm ceea ce cere, dacă îi aplicăm tratamentul corespunzător, pentru că el poate, fără prea multe substanțe chimice, să ajungă la performanțele actuale sau superioare, doar prin stimularea microorganismelor proprii. O exemplificare: o cultură de grâu la 4000 kg are nevoie de 60-100 kg azot, care, adesea, este asigurată printr-un aport de îngrășămintele chimice, deși în atmosferă se află, pe fiecare metru pătrat o coloană de 36 de mii de tone de azot. Cu toate acestea considerăm că în sol nu se află suficient azot. De ce? Tocmai că microorganismele sînt stînjinite, chiar distruse, prin diferite tratamente aplicate solului.

R. Înțelegem, din cele spuse pînă acum, că, în activitatea de viitor a studenților institutului nostru se impune o moderare a folosirii îngrășămintelor chimice, astfel încît, din microorganismele să facem un „aliat credincios” al agriculturii.

Care sînt sistemele prin care se pot realiza aceste deziderate?

Mai întîi, un studiu amănunțit al solului, care să ducă la cunoașterea amănunțită a fiecărei parcele din unitatea în care studentul nostru va lucra. În funcție de acestea se vor putea alege culturile care se prestează la solul respectiv și se va putea aplica tratamentul adecvat solului pentru a fi completat în factorii

care îi lipsesc, pentru a se aporta elementele față de care s-au constatat carențe.

Apoi, se impune o luptă consecventă împotriva factorilor degradanți ai solului, dintre care cel mai important poate fi considerată eroziunea. Nu trebuie neglijată nici acțiunea negativă a irigațiilor excesive care devin dăunătoare prin

In afara cercetărilor pe care colectivul condus de dumneavoastră le întreprinde, ne este cunoscută și colaborarea domniei voastre cu specialiști din alte țări în problema studiului apelor reziduale. De altfel, participarea repetată la diverse manifestări internaționale a căror temă au constituit-o aceste probleme (Congresul de igienă din 1970 și ședința de lucru a Societății internaționale de igienă animalelor, ținută în 1971 la Budapesta) este în măsură să ilu-

Dezvoltarea fără precedent, în țara noastră, a diverselor industrii a dus la o creștere însemnată a consumului de apă și, implicit, la o spărire în mediul înconjurător a așa-numitei ape reziduale sau apă uzată, a cărei deversare se face, de regulă, în apele curgătoare. Apele reziduale prin descompunerea substanțelor organice pe care le conțin consumă o mare parte din oxigenul existent în apele curgătoare în care sînt deversate, sporind acțiunea nocivă a componentelor toxice conținute. Aceștia li se adaugă de obicei un număr mare de germeni patogeni sau ouăle diferiților paraziți.

Se înțelege că prin deversarea lor în apele curgătoare sau în lacuri și bazine naturale, gradul de denaturare a acestor rezerve de apă va fi direct proporțional cu volumul și gradul lor de uzură.

Pentru ca apele reziduale să nu împicteze prin diverse căi asupra faunei și florei din apele de suprafață, în special asupra peștilor, și pentru a nu face imposibilă folosirea lor ca sursă de aprovizionare cu apă este necesară epurarea și dezinfectarea lor, cu atît mai mult cu cît substanțele nocive din apele uzate se pot infiltra în sol, în pinzele subterane de apă freatică.

Colectivul disciplinei noastre studiază caracteristicile apelor reziduale provenite de la crescătoriile de animale, categorii de ape uzate, care, pe măsura dezvoltării creșterii animalelor în combine de tip industrial, prezintă o importanță igienico-sanitară tot mai mare.

Ținînd seama de importanța acordată de statul nostru problemei poluării mediului ambiant, problemă accentuată subliniată la Conferința Națională a partidului, colectivul nostru, colaborînd la Programul prioritar pentru protecția și valorificarea resurselor de apă, a abordat tema Stabiirea de indici specifici de impurificare a apelor uzate de la crescăto-

spălarea elementelor nutritive urmate de denaturarea echilibrului chimic al solului.

Toate acestea, alături de celelalte măsuri agrotehnice, vor face ca solul, acest neprețuit izvor de viață, să fie păstrat cu întreaga sa potență de fertilitate, să rămînă, prin grija lor, darul hărăzit de natură omenirii.

prof. dr. doc. șt. C. V. OPREA

treze aportul pe care personal îl aduceți rezolvării unei atît de importante probleme cum este aceea a poluării apelor.

Ne-ar interesa, așadar, să cunoaștem și alte aspecte ale activității colectivelor pe care îl conduceți, mai ales că, recent, preocupările domniei voastre sînt orientate către găsirea unor soluții de epurare a apelor reziduale, ca măsură aplicativă absolut necesară, pentru reducerea pericolului de poluare pe care apele uzate îl prezintă.

riile animale, pentru care am încheiat, încă din anul 1971, contract de cercetare științifică cu institutul de studii, cercetări și proiectări pentru gospodărirea apelor București.

Ne-am ocupat în mod deosebit de caracteristicile bacteriologice ale acestor ape, studiînd în cursul anului trecut pe cele provenite de la combinatele — Pałotă, județul Bihor, Bîrda și Beregsău, județul Timiș. În cursul acestui an am studiat apele uzate de la fermele Săcălaz și Receaș, județul Timiș și pe cele de la complexele de taurine Aradul Nou și Mureș-Arad.

Întrucît apele necurate nu pot fi folosite la irigare, iar nămolul depus nu poate fi înrtebuințat ca îngrășămint, am analizat posibilitatea cercetării potențialului epizootologic al nămolului rezultat din ape reziduale și potențialului epizootologic al solului irigat cu ape uzate.

De altfel acesta constituie unul din aspectele esențiale ale activității noastre. Recent ni s-a cerut de către Institutul de studii, cercetări și proiectări să cercetăm eficiența din punct de vedere bacteriologic al stației de epurare de la crescătoria de porci Nazarcea. Ca urmare, s-au făcut demersuri pentru înființarea unei stații experimentale pilot pentru clorinarea acestor ape.

În concluzie, așa cum, foarte bine ați formulat întrebarea, măsura aplicativă absolut necesară, pentru reducerea pericolului de poluare pe care îl prezintă apele reziduale, o constituie epurarea acestora. Iar cercetătorii, studenții care mîine vor continua și vor aplica soluțiile găsite de noi, au o deosebită responsabilitate și un cîmp larg de valorificare a inițiativei, a spiritului gospodăresc.

prof. dr. doc. șt. VASILE TOMESCU

Mitul producției și supraproducției, a dominației tehnologice, al înfrîngerii spațiilor pe orizontală și verticală, al goanei hipnotice după profituri, toate se întorc astăzi ca bumerangurile împotriva inițiatorilor lor. Și deși omenirea își astupă cu obstinție urechile, acum, mai mult decît oricînd, se vorbește despre moarte, moartea cerului albastru, a pămîntului roditor, a rocilor de granit, a orașelor ferice!

Toate acestea pentru că multidimensională poluare a aerului, a apelor, a pămîntului fonică și chiar și a conștiinței viciază totul.

Ultrapresiunii formulează teoria creșterii economice nule, vorbesc despre boala civilizației în orașele mari, constată degradarea rapidă și continuă a mediului înconjurător, elaborează cataloage ale simptomelor distructive ale omenirii; agitația, lipsa capacității de concentrare, neliniște psihică, sărăcie afectivă, stări de încordare, dezagregarea morală.

Ultraoptimiștii lansează — contrateoria —

adaptabilității rapide a omului la noxe și nocivități (în America circula chiar anecdota americanului care, a leșinat la aerul tare și ozonat de munte, și-a revenit respirînd gazele de la eșapamentul mașinii sale!). Înțelepții însă acționează. După patru ani de pregătire, la Stockholm, la 5 iunie 1972, a avut loc Conferința Națiunilor Unite pentru problemele mediului înconjurător, una din cele mai spectaculoase demonstrații a necesității cooperării mondiale.

La Conferință au participat 112 state ai căror reprezentanți au cerut, cu clarviziune și responsabilitate restabilirea echilibrului ecologic al pămîntului. Ca un teribil memento, au participat și câteva victime ale poluării, japonezi, mnași de boli incurabile. Prezenți la o tribună a omenirii, prin decreditudinea lor fizică, cu actul de condamnare la moarte, au venit să zguduie pe cei care mai sînt încă sănătoși.

Legea S.U.A. din 1969, referitoare la politica națională asupra mediului ambiant se referă la obligativitatea fiecărei persoane de a contribui la îmbunătățirea mediului înconjurător. Codul nostru penal, legislație modernă și cuprinzătoare, încriminează și el acțiunea de poluare prevăzînd pedepse privative de libertate pînă la un an pentru infectarea apelor.

De cîrînd o mare firmă din Japonia, Complexul petrochimic din Yokkaichi a fost obligat la plata sumei de 88 milioane yen pentru poluarea atmosferei cu acizi industriali și îmbolnăvirea unui număr de persoane de „astma Yokkaichi”. Tribunalele japoneze, de altfel stau foarte ferm pe poziția obligării marilor firme industriale la plata a imense sume de bani pentru a sancționa acțiunea nocivă a acestora în legătură cu mediul înconjurător. Pentru infectarea fluviului Jinzu cu cadmiu și a fluviului Agano cu mercur, de cîrînd firmele Mitsui Mining and Smelting Co. și

Shova Denko au fost obligate să plătească 57 milioane yen și respectiv 270 milioane yen victimelor poluării.

Anul 1971, a fost anul conferințelor internaționale în problema poluării în Asia, Africa și America Latină...

În anul 1972 s-a încheiat primul tratat bilateral cu privire la problemele mediului în ansamblul său între U.R.S.S. și S.U.A.

Enumerarea este numai exemplificativă. Acțiunile întreprinse în acest sens sînt înfinit mai numeroase. Rezolvarea ecuației secolului nostru „dezvoltare — subdezvoltare” (dintre care o necunoscută o reprezintă încă posibilitatea transferului de tehnologii către țările mai puțin dezvoltate), un climat pașnic de încredere și respect reciproc între state care să facă posibilă o colaborare loială, deschisă, prin schimburi de date și informații, extinderea cercetării științifice și a soluțiilor optime de combatere a factorilor poluanți, pot aduce însemnări durabile pe cerul încă mohorit al planetei noastre.

ISTORIA SCOLII NOASTRE

Cronica transformărilor revoluționare începută la 23 August 1944 înscrie înființarea Facultății de agronomie, pe lângă Politehnica din Timișoara ca pe una dintre primele măsuri orientate către profilarea adecvată și perfecționarea continuă a învățămîntului superior în vederea ridicării lui la nivelul cerințelor economiei și culturii socialiste.

Hotărîrea își confirmă oportunitatea imediat după aplicare. Ea corespundea situației noi create în agricultura românească prin reforma agrară și anticipa, pe planul asigurării necesarului de specialiști îndeplinirea hotărîrilor Plenei Comitetului Central din 3-5 martie 1949.

Condusă inițial de către un Consiliu provizoriu din componența căruia făceau parte personalități marcante ale vieții științifice românești, noua facultate își constituie, la 30 noiembrie 1945, Consiliul profesoral care în prima sa ședință îl alege ca decan pe profesorul Gheorghe Bungeșcu.

Legămîntul de a munci cu rîvnă, hotărîrea de a ridica activitatea tinerei facultăți la cotele prestigiului de care se bucurau celelalte facultăți aparținînd politehnicii timișorene, promisiunile solemne de a-și dăruia toate eforturile mersului înainte a noii instituții, desprins din cuvîntul profesorului Gheorghe Bungeșcu, aveau să fie verificate încă din toamna aceluiași an, prin rezolvarea optimă a problemelor organizatorice și material-financiare. Obligația ca facultatea să-și asigure fondurile necesare funcționării din veniturile obținute din gospodărirea fermelor proprii, necesita găsirea căilor pentru rentabilizarea acestora, impunînd eforturi susținute din partea tuturor cadrelor didactice. Prin investițiile făcute, prin întreprinderea unor măsuri care vizau rentabilizarea exploatării fondului funciar al fermelor s-a reușit ca, în scurt timp, să se poată asigura sumele necesare pentru înzestrarea facultății cu mobilier și aparatură, pentru funcționarea cantinei și a căminelor studențești și pentru salariile personalului.

Pe de altă parte ca rezultat al activității Comisiei consultative, a Comisiei fermelor, a Comisiei de cumpărare și valorificare, s-a reușit rezolvarea unor esențiale probleme organizatorice și gospodărești. Astfel, s-a obținut localul din Splaiul Tudor Vladimirescu în care a fost instalată facultatea, și o clădire în care a fost instalat căminul de băieți și respectiv căminul de fete.

Ritmul rapid în care noua facultate urma să înainteze pe treptele corelării optime cu cerințele vieții noastre sociale, necesita însă sprijinul material al statului. Ca urmare, la 1 aprilie 1946, finanțarea facultății a trecut în bugetul statului, reușindu-se, în acest fel, realizarea unei mai complete dotări materiale.

În urma încheierii cooperativizării și a consolidării economice a întreprinderilor agricole de stat, Secția de zootehnie, din cadrul Facultății de agronomie a fost transformată în Facultate de medicină veterinară care urma să pregătească medici veterinari, cu un înalt orizont de cunoștințe, capabili să rezolve cu competență probleme complexe ale creșterii animalelor. În noua sa formă organizatorică și prin pasiunea și entuziasmul cadrelor didactice, ca și prin volumul mare de investiții pentru înzestrarea materială, institutul și-a format perspective certe de dezvoltare. În afara spațiului corespunzător etapei respective pentru buna desfășurare a procesului de învățămînt, existent în cele două corpuri de clădiri, Facultății de medicină veterinară i s-a cedat localul fostului Spital veterinar, care, prin amenajări ulterioare, a putut să satisfacă necesitățile activității discipinelor de profil clinic.

Bilanțul realizărilor înscrie și reînființarea, în anul 1968 a Facultății de zootehnie. Această hotărîre avea să ateste,

în primul rînd rigurozitatea corelării învățămîntului nostru superior la necesitățile impuse de dezvoltarea imperioasă a agriculturii românești, în care rolul specialistului, capabil să conducă și să perfecționeze procesele de producție de mare complexitate din fermele zootehnice, apare preponderent.

În perimetrul aceluiași preocupări organizatorice și de dotare materială și tehnică se înscrie și înființarea în anul 1967 a Stațiunii didactice experimentale care dispune de o suprafață de peste 200 ha teren arabil, oferind cîmp larg cercetării științifice a cadrelor didactice și instruirii practice a studenților.

Momentul aniversal al sărbătoririi a 25 de ani de existență a institutului a înscris cu justificată mîndrie excepționale realizări pe planul amenajării și modernizării Stațiunii didactice experimentale. Astfel, cadrele didactice, studenții institutului au putut raporta conducerii de partid că pe terenul lipsit de mijloace fixe a început amplasarea, încă din anul 1968, a primelor construcții, au fost delimitate parcelele mari prin drumuri și prin canale de evacuare a apei în exces,

că o suprafață de 60 ha teren a fost destinată cîmpurilor experimentale și demonstrative iar 14 ha au fost p antate cu vie și pomi.

Realizarea proiectului a fost asigurat prin alocarea a 8,5 milioane lei.

Astăzi centrul gospodăresc al stațiunii dispune deja de corpuri de clădiri noi, de spațiile necesare desfășurării activității unor discipline.

(Disciplina de legumicultură, Disciplina de pomicultură, Disciplina de viticultură, Disciplina de bovine, Disciplina de ovine, Disciplina de avicultură).

O nouă etapă în evoluția ascendentă a institutului nostru, menită să realizeze indicațiile date de secretarul general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, privind legarea învățămîntului de activitatea practică a studenților, a început la 1 iulie 1972, cînd, ca urmare a sprijinului primit din partea Biroului Comitetului Județean Timiș al P.C.R., a tovarășului prim-secretar Mihai Telescu, a început construcția unor noi spații de învățămînt.

Prin entuziasmul studenților institutului nostru prin munca lor plină de dăruire, în cele trei luni ale vacanței au fost deja turnate temelile de beton ale acestor edificii.

Este una din îndatoririle noastre a tuturor, să ne dăruim entuziasmul tineresc, puterea brațelor noastre înălțării școlii pe care o dorim, deopotrivă și noi și profesorii noștri, inima agronomiei Banatului din care să pulseze cunoștințe agricole spre toate colțurile acestei părți a țării.

INSTITUTUL AGRONOMIC

Institutul agronomic Timișoara funcționează cu trei facultăți:

- Facultatea de agronomie;
- Facultatea de medicină veterinară;
- Facultatea de zootehnie.

Rectorul institutului este tovarășul prof. dr. Iulian Drăcea, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice.

Prorectorul institutului este tovarășul conf. dr. Ioan Vintilă.

Decanul Facultății de agronomie este tovarășul prof. dr. Nicolae Oprea; decanul Facultății de medicină veterinară este tovarășul prof. dr. Valeriu Pinteș; decanul Facultății de zootehnie este tovarășul conf. dr. Nicolae Cristea.

Baza materială a institutului a crescut de la an la an și îndeosebi odată cu sporirea sarcinilor de a pregăti un număr mai mare de studenți și de a dezvolta activitatea științifică.

În prezent institutul dispune de 14.000 metri pătrați suprafață construită reprezentată de localul din Piața Unirii nr.

forturi susținute pentru a li se asigura condițiile optime materiale și spirituale, necesare unei temeinice pregătiri profesionale și sociale. Gratuitatea învățămîntului, condițiile bune de desfășurare a procesului instructiv, precum și condițiile bune de cazare și cantinizare, concurează la crearea unei vieți studențești optimiste, lipsite de griji, în care toate năzuințele tineretului studențesc pot fi realizate. Toate străduințele sînt coordonate în scopul pregătirii de specialiști cu o personalitate complexă competenți să se afirme atît în domeniul activității lor profesionale cît și în viața socială, politică și culturală.

Grija deosebită pentru formarea studenților se manifestă și prin faptul că, fiecare membru al corpului didactic are în îndrumarea sa nemijlocită un grup de 6-8 studenți de care se ocupă din toate punctele de vedere în mod individual și diferențiat. Prin discuțiile purtate, prin sprijinul acordat, studenții sînt călăuziți cu atenție părintească într-un climat stimulator pentru integrarea completă în viața universitară. În asigurarea cadrului de desfășurare a vieții studenților și a cerințelor complexe proprii acesteia un rol deosebit îi revine asociației studențești.

Sub îndrumarea permanentă a organizațiilor de partid și cu concursul nemijlocit al conducerii institutului și al facultăților, Asociația studențească se preocupă de organizarea unor activități foarte variate, menite să contribuie la formarea personalității studenților, la utilizarea cît mai judicioasă și mai eficientă a timpului lor liber în vederea unei pregătiri profesionale și sociale superioare.

Asociația studențească

Activitățile complexe ale studenților Institutului agronomic Timișoara se desfășoară în forme organizate, sub îndrumarea directă a propriei lor organizații — Asociația studențească, care face parte integrantă din Uniunea Tineretului Comunist din România.

Ca structură organizatorică, în Institutul agronomic Timișoara există trei asociații studențești corespunzînd celor trei facultăți.

Asociațiile studențești din facultățile de agronomie, de medicină veterinară și de zootehnie sînt îndrumate și coordonate de Consiliul Uniunii Asociațiilor Studențești al institutului, care este subordonat și îndrumat de Consiliul Uniunii Asociațiilor Studențești din Centrul Universitar Timișoara.

Asociația studențească are un rol important în toate domeniile de manifestare și afirmare a vieții universitare — politică, profesională, socială, cultural-artistică, sportivă, întreaga sa activitate desfășurîndu-se sub îndrumarea atentă a or-

1/A în care își are sediul rectoratul institutului și facultățile de Medicină veterinară și de zootehnie, localul din Splaiul Tudor Vladimirescu nr. 14 în care își are sediul Facultatea de agronomie și Secția de economie agrară.

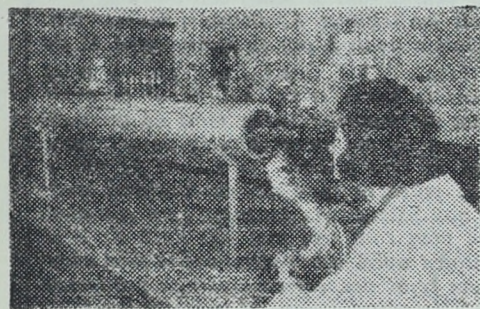
Viața și activitatea studenților

Studenții institutului nostru se bucură de o deosebită atenție din partea cadrelor didactice și a conducerii institutului și facultăților. S-au depus și se depun e-

DIN ANUL ÎNTÎI

ganizației de partid din institut. Asociația studențească din institutul nostru dispune de un organ propriu de presă, revista Agraria, în care studenții scriu despre preocupările, frământările, măzuștele și activitățile lor.

Activitatea profesională și științifică a studenților

Între preocupările majore ale Asociațiilor studențești, menite să contribuie la lărgirea orizontului profesional, la aprofundarea cunoștințelor profesionale, la dezvoltarea inițiativei, la formarea gândirii independente și la conturarea personalității studenților, se numără și eforturile continue depuse pentru intensificarea muncii creatoare de cercetare, desfășurată în cercurile științifice studențești, organizate pe lângă toate catedrele institutului nostru.

În ultimii ani, Asociația studențească și organele de conducere ale institutului și facultăților au pus un accent crescând pe aspectele calitative de îmbunătățire și pe aprofundarea activității de cercetare a studenților, pe organizarea superioară și pe plan mai larg a cercurilor științifice studențești și a manifestărilor periodice și anuale susținute de acestea. Ca urmare, tot mai multe probleme luate în studiu în cadrul cercurilor științifice studențești sunt finalizate în proiecte de lucrări de diplomă, teme fundamenta-

te pe rezultate experimentale proprii. Îmbunătățirea cadrului organizatoric al activității științifice studențești, continuarea ei și valorificarea rezultatelor dobândite sînt rezultate ale ambiției afective generate de continuitatea de interes dintre profesori și studenți, de climatul de considerație și respect reciproc.

Activitatea culturală, artistică și sportivă

Dorința studenților de a-și lărgi sfera de cunoștințe și de a fi informați în domenii cât mai variate au devenit necesități dominante. De aceea Asociația studențească se preocupă de organizarea de conferințe și simpozioane, în cadrul cărora profesori cu un înalt prestigiu și personalități din afara institutului aduc în discuție, probleme de artă, de istorie, de filozofie, de sociologie etc.

O preocupare constantă a unui număr apreciabil de studenți o reprezintă activitatea artistică. Formațiile artistice studențești de muzică ușoară, de dansuri populare și taraf au obținut frumoase rezultate și se bucură de o largă simpatie în rîndul studenților. Membri ai formațiilor de taraf și muzică ușoară, ai formației de teatru au fost laureați ai diverselor festivaluri de artă studențească, iar formația de dansuri a obținut de mai multe ori locul II la concursurile organizate pe plan național.

În realizarea activităților sportive, Asociația studențească conlucrează cu catedra de educație fizică, care îndrumă din punct de vedere tehnic activitatea sportivă de performanță și cea competițională. În cadrul Clubului sportiv „Agronomia” organizat pe 6 secții, activează 8 echipe studențești reprezentative. Anual se organizează diverse competiții interne, inter ani și facultăți, în care este antrenat un mare număr de studenți.

canul eliberează fiecărui student următoarele documente nominale:

- carnetul de student,
- legitimația de student.

În carnetul de student se înscriu, toate notele obținute la examene sau la celelalte forme de verificare a cunoștințelor, inclusiv cele de nepromovare, pe care studentul este obligat să le susțină în perioada școlarizării sale, precum și mențiunile: promovat, repetent sau exmatriculat, bursier sau nebursier.

Legitimația de student servește ca act de identitate la intrarea în institut, în cămin (dacă locuiește la cămin), în cantină (dacă ia masa la cantină), în bibliotecă, baze sportive și la diferite activități unde se cere să se facă dovada calității de student.

CAPITOLUL II

Art. 6. În perioada școlarizării studentul are dreptul:

- să beneficieze de completa gratuitate a învățămîntului pe întreaga durată a studiilor universitare;
- să folosească laboratoarele, cabinetele, amfiteatrele, sălile de cursuri și seminare, sălile de lectură, bibliotecile, bazele sportive, casele de cultură, cluburile și celelalte mijloace puse la dispoziția sa de către instituția de învățămînt superior, pentru o cit mai temeinică pregătire;

- să participe la activitatea științifică studențească, la activitatea formațiilor artistice din facultăți și instituții de învățămînt superior, cenaclurilor literare, cluburilor, caselor de cultură ale studenților, la activitatea sportivă universitară — de masă și de performanță — din cadrul instituțiilor de învățămînt superior și cluburilor sportive;

- să beneficieze de tratament, pentru refacerea sănătății în stațiuni balneo-climaterice sau pentru odihnă, în tabere studențești, în condițiile stabilite de Consiliul Unirii Asociațiilor Studențești din R.S. România;

Art. 7. Studentul are următoarele obligații:

- să îndeplinească cu exigență, în bune condițiuni și la timp, toate sarcinile ce-i revin potrivit planului de învățămînt și programelor universitare, în scopul unei temeinice pregătiri profesionale și politico-ideologice;

- să participe la activitatea obștească organizată în cadrul facultății sau instituției de învățămînt superior, precum și în afara instituției;

CAPITOLUL III

Art. 9. Corpul profesoral va controla cu regularitate frecvența studenților. La activitățile care se desfășoară pe grupe, frecvența se va verifica permanent de către asistenți, prin jurnalele de grupă, iar la orele de curs, prin sondaj, de către cadrele de predare.

Art. 11. Studentul care la o disciplină

a absentat, nemotivat, peste 20% din obligațiile anuale prevăzute în planul de învățămînt, pentru disciplina respectivă, pierde dreptul de a se prezenta la examen în sesiunea în care acesta este programat.

Art. 13. Studentul care absentează motivat de la lucrări de laborator sau alte activități practice, își va îndeplini obligațiile școlare în cadrul programărilor făcute de catedrele respective și aprobate de către decanul până la încheierea cursurilor universitare.

CAPITOLUL IV

Art. 16. Pe parcursul semestrelor, se vor programa lucrări de control sau alte forme de verificare. Rezultatele obținute la aceste verificări vor fi luate în considerare, în mod obligatoriu, la acordarea notei la examenele finale din sesiunile stabilite.

Art. 17. La disciplinele prevăzute cu un singur examen, după două sau trei semestre de predare, studentul poate să solicite cadrele didactice susținerea probei parțiale.

Art. 18. Studentul care după sesiunea de vară rămîne cu mai mult de trei examene nepromovate este declarat repetent, încheindu-se situația școlară la sfîrșitul acestei sesiuni.

Art. 26. Studentul care încearcă să promoveze examenele prin fraudă, va fi exmatriculat din instituția de învățămînt superior.

Art. 31. Studentul care nu a promovat anul întîi de studii va fi exmatriculat. El are dreptul să se prezinte la un nou concurs de admitere.

Art. 32. Studentul poate să repete un singur an pe toată durata studiilor. În caz că nu promovează anul repetat sau alți ani de studii, este exmatriculat din instituția de învățămînt superior. Reluarea studiilor se poate face numai prin concurs de admitere.

REGULAMENTUL PROFESIONAL

Învățămîntul românesc, al cărui avînt condiționează în bună măsură însăși realizarea obiectivului fundamental al politicii partidului — lărgirea și perfecționarea continuă a bazei tehnico-materiale a țării, făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate — a cunoscut în ultimii ani o integrare în procesul general de perfecționare a vieții sociale. Mărturii relevante ale unei politici întemeiate pe prognoze științifice, Direcțiile Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Legea învățămîntului, Documentele Congresului al X-lea și ale Conferinței Naționale a P.C.R. din iulie 1972, măsurile practice adoptate pe baza lor, au deschis școlii superioare posibilități sporite de a răspunde cerințelor pe care le reclamă mutațiile economice, sociale și spirituale din cadrul societății noastre, desfășurării expansive a revoluției tehnico-științifice contemporane.

Acestor înalte cerințe îi răspunde și conținutul Regulamentului privind activitatea profesională a studenților a cărui aplicare vizează formarea unei atitudini cetățenești înaintea generațiilor viitoare de intelectuali.

Transeriem, pentru cei mai tineri colegi ai noștri, o parte din cuprinsul regulamentului citat mai sus.

CAPITOLUL I

Art. 2. Odată cu înmatricularea în anul I al instituției de învățămînt superior — cursuri de zi — studentul încheie după caz:

- contract cu o unitate socialistă sau
- contract cu rectorul instituției de învățămînt superior, ca imputernicit al statului. Contractul stipulează drepturile și obligațiile reciproce, conform normelor în vigoare.

Art. 4. La înscrierea în facultate de-

Biblioteca, în concepția modernă de azi, nu înseamnă un simplu depozit de cărți, ci ea reprezintă o instituție dinamică, care în condițiile institutului nostru are menirea de a spijini, prin sursele de informare pe care le deține, activitatea studenților și a cadrelor didactice.

Acestea fiind coordonatele majore ale activității noastre, am acordat o atenție deosebită creșterii gradului de accesibilitate a celor interesați la sursele bibliografice pe care le punem la dispoziția lor. Considerînd biblioteca ca locul cel mai potrivit de acumulare de noi cunoștințe profesionale și de cultură generală, s-a încercat crearea unei ambiante în care folosirea întregului fond de cărți (100 de mii de titluri) și a celor peste 700 titluri de reviste să fie folosite în condiții optime.

Desigur că noianul de informații conținut de acestea, pretindea soluții care să rezolve accesul prompt la lucrarea sau bibliografia din domeniul căutat. Aceste soluții au fost materializate în instrumente de informare, începînd de la fișa bibliografică pînă la bibliografiile tematice.

R. Intrucît așa cum ați afirmat, una din problemele care se ridică în fața unui nou cititor al bibliotecii este aceea a modului în care el poate să aibă acces la lucrarea căutată, vă rugăm să ne spuneți care este procedeuul practic, formele pe care cititorul trebuie să le întocmească pentru a obține cartea căutată?

— Principalul instrument de informare a studentului rămîne și pe mai departe catalogul alfabetic și sistematic. Cu alte cuvinte, dacă studentul cunoaște autorul lucrării el va uza de catalogul alfabetic, căutînd lucrarea la litera corespunzătoare autorului. În cazul în care nu îi este cunoscut autorul ci doar tema, lucrarea va fi căutată la catalogul sistematic ale cărui fișe sînt ordonate tematic. Un alt instrument util pentru studentul din anul întîi, ca și pentru toți studenții institutului nostru, îl constituie și bibliografia obligatorie și facultativă a cursurilor. Aceste bibliografii, întocmite de titularii disciplinelor și aduse la cunoștința salariaților bibliotecii, cuprind titlul lucrărilor, ca și locul unde pot fi găsite în bibliotecă.

Traian Galeriu
și
Nicolae Bădilescu

traduc din

LÉO FERRÉ

Poet, cântăreț, compozitor și dirijor, Léo Ferré poate fi considerat un trubadur modern care cântă în poemele sale nu numai iubirea și puterea, durerea și tristețea, ca menestrelii de odinioară, ci frământat de întreaga complexitate a vieții zilelor sale el decupează faptul semnificativ și îl convertește în ritm, pe fondul nostalgiei al rememorării unor vremuri din care nu lipsește, pădurea, lacul, castelele, romantismul vechiului Paris.

Imprintate în majoritate pe discuri „Le Chant du Monde”, „Odeon”, „Barclay”, poemele sale îl definesc așa cum afirma Charles Estienne, în prezentarea volumului apărut, în 1964, în „Editions Pierre Seghers” ca pe o „conștiință deosebit de precisă și abilă a profesunii de poet-muzician” care „...nu suportă amatorismul și urăște zgomotul”...

Lacul himezie

Amintirile noastre cele mai frumoase înfloresc pe lac,
Antr-un abia zărit castel dintr-o îndepărtată Spanie
Și ne vorbesc de timpul scurs. O, prietena mea!
Nufărul acesta alb este inima ta de douăzeci de ani.

Intr-o zi ne vom porni pe lacul amintirilor noastre
Și vom reface din plăcere călătoria dorită a vieții.
Intr-o zi, noi vom porni

Blindul meu Pierrot, marea mea prietenă
Pentru a nu mai reveni niciodată.

Amintirile noastre se vor îneca în lacul
Aceluiași abia zărit castel, dintr-o îndepărtată Spanie
Și nu vom păstra pentru noi, o, tovarășa mea de viață!
Decît nufărul acesta alb și inima ta de douăzeci de ani

Intr-o zi ne vom porni pe lacul amintirilor noastre
Și vom reface din plăcere călătoria dorită a vieții
Intr-o zi, noi vom porni

Blindul meu Pierrot, marea mea prietenă
Pentru a nu reveni niciodată.

Atunci totul va fi luminos, prietena mea.

Opeca cerului

Am plins atât de mult
Incît mi-am uitat toate durerile
Și am vărsat pînă și lacrima
Care mă făcea nevinovat
Iar dacă inima mea nu e mai limpede
Decît izvorul în care se adapă visele
E pentru că săbii albe au pătruns-o
Și a rănit-o azurul albastru al cerului

Și ochi de zei preabuni
Dacă aș avea acum
I-aș scoate
Ca să-i impac pe cei care se-ntreabă
Și poate prin aceste noi ferestre
Ei ar zări tot ce am crezut
Că am să văd vreodată
Nenumărate disperări
De mii de oameni deșertate la-ntimplare.

Și ochi de zei preabuni dacă aș avea acum
Aș plinge cu lacrimi roșii
Și pînă în cele mai întunecate odăi
Pacea cerului aș duce-o.

Atit de mult m-a îndrăgostit dragostea de sine
Incît singele mi se încinge tot mai tare
Eu cel crezut în sărbătoare
Eu cel rămas în deșertăciune

Nemărginita mea dragoste păstrată
Pentru rățaciți
E la capătul urcușului
Și m-a lăsat același nevinovat.
Și mîini de zei preabuni decă-aș avea acum
Le-aș rețea

Ca să-i ajut pe cei săraci
Și le-aș broda neîntîlnite lipsuri
Pe restul mîinilor
Ca dincolo de fericire
Să poată inimi să-mpietrească
Și-ntreg pămîntul să-l răstoarne

Și mîini de zei preabuni dacă-aș avea acum
Aș pămui pe cei ajunși
Și aș găsi descîntece
Ca să slujească frumoasele lor fețe

Intr-atît am cîntat disperarea
Incît vocea nu mi-o recunosc
Și-mi pare că am uitat-o undeva
În casele de la capătul vieții

Și glas de zei preabuni dacă aș avea acum
M-aș face om
Și în carul azvîrliților din lume
L-aș închide
Și peste valuri călătoare
S-ar înălța un cîntec nou
Leagăn al netrebnicilor
Căutînd adevărul

Și glas de zei preabuni dacă aș avea acum
Aș țipa în tăcere
Imensei bolți eterne
Cerulei știut de noi.

Saint Germain - des - Prés

Locuiesc la Saint Germain-des-Prés
Și seară de seară mă-ntîlnesc
Cu Verlaine
Acest bătrîn slab la minte
Nici azi nu s-a schimbat
Și ca să hoinărim
Alături de Sena
Ne însoțește adesea
Apollinaire
Cînd vrea și el în sărăcia noastră
Să-și cheltuiască timpul
Dar e o nebulie
Să vrei să uiți de tine
Cînd ești sărac lipit

Priviți-i pe acești hoinari
Stîhuitori de trei parale
Cu fața lor de cea-ă
Priviți-i pe acești săraci lipiți
Cărora fără sfîrșit
Le pare săptămîina
Sînt putrezi de bogăți
Și mor de foame
Acești stîhuitori săraci lipiți
Își făuresc noian de vise
Și se-nteleg în limbi sfîrșite
Și foame și-o astîmpără
La Saint Germain-des-Prés
Voi trecători pe strada „de l'Abbaye”,
Pe strada Saint-Benoit sau Visconti
În apropierea Senei
Priviți pe domnul care su-înde
E Jean Racine sau Valéry
Poate Verlaine
Priviți-i și veți înțelege

Și totuși pentru ce acești săraci lipiți
Vorbesc cu voce tare
Și pentru ce aceste nebulii
Să ne gîndim
Să-i salutăm
La Saint Germain-des-Prés.

SĂ FIM VESELI!

Trebuie de la bun început, să recunosc că eram unul din cei, care alături de Dem. Rădulescu, consideram că finala '72 a Cupei Davis cu echipa americană nu este dinainte jucată. Nu vreau să spun că nu credeam pînă la absurd în steaua lui Năstase și în tenacitatea lui Tîriac, dimpotrivă. Nu-mi ieșea însă din cap, cu nici un chip, ideea că ne înfruntăm cu o țară în care numai numărul court-urilor de toate felurile îl depășesc pe cel al jucătorilor noștri legitimați ai Federației de tenis.

Am strîns totuși din dinți de-a lungul celor trei zile de înfruntare sportivă, trei zile în care speranța și consternarea au alternat precum un schimb prelungit de mingi deasupra fileului și am acceptat cu greu înfrîngerea. Am suferit pentru Ilie și m-am bucurat pentru Ion. Și totuși azi, îndrăznesc să afirm că noi românii am cîștigat Challenge-round-ul. Nu, nu cupa ci finala a fost a noastră, am cîștigat-o după 35 de ani pentru Europa. Finala '72 a Cupei Davis nu s-a jucat nici la Wimbledon nici la Roma ci pe „Progresul” cunoscut de acum înainte pe tot mapamondul. Orice efort de memorie nu ne va aminti nici un alt eveniment sportiv de asemenea importanță desfășurat în țara noastră. Și alături de noi a cîștigat tenisul. Nu aș putea să spun cîți ani voi mai trece pînă vom vedea din nou Salatierea la București; nu știu cînd ea va mai poposi pe noul continent mai ales dacă de anul viitor ea va fi un turneu open, dar pentru aceste zile unice trebuie să le mulțumim celor doi, extraordinarului gentleman care este Ion Tîriac și decentului prinț al tenisului Ilie Năstase.

Am fi putut cîștiga Salatierea? Fără îndoială că da. Dacă... Dar nu cred că e cazul să vorbim despre dacă. În nici un caz nu am putut înțelege conservatorismul publicului bucureștean (dovedit și la fotbal de altfel) față de Năstase Ilie e învinuit de a fi tennisman, om, și omul nu e mașină. Organismul Năstase a oboșit, e oboșala firească după un Wimbledon, după acel memorabil Forest's Hill's. L-am aplaudat frenetic de atîtea ori, de data aceasta Năstase a cedat, chiar în meciul cu Gorman, în setul trei parcă s-a rupt ceva în el, simțea pentru prima dată că publicul l-a părăsit; pentru prima dată cînd a fost eclipsat total de tenacele său maestru, Tîriac. E greu ca publicul să te condamne și într-un fel, poate, a fost bine pentru viitorul lui Ilie, uriașul său talent are nevoie de ceva din omul care este Tîriac. Din acești doi jucători combinați ar ieși un supercampion imposibil de învins pe terenul de tenis. Tocmai de aceea afirm că nu partida pierdută de Năstase la acest mare jucător care este Smith a hotărît soarta meciului. Nu, cupa am pierdut-o în partida de dublu, aici cuplul victorios la Roland-Garros a fost de nerecunoscut. O rotiță patinează în angrenajul de aur al tenisului românesc și e păcat. Nu am admirat niciodată o mare victorie a lui Năstase fără a mă gîndi imediat la Tîriac, nu l-am ascultat niciodată pe Tîriac fără a-l vedea alături de el pe Năstase. Avem doi jucători de tenis cum Europa nu are, Tîriac nu e bătrîn. L-ați văzut în fantastica partidă cu Smith. Cine în locul uriașului californian ar fi rezistat privirilor lui; a luptat precum vechii gladiatori în arenele Romei, dar ca de atîtea ori a învins tineretea, dar cred că Smith nu va uita multă vreme această partidă în care Cupa a atînat de „așa” cîtorva ani. Binul Tîriac nu a mai rezistat, era a treia zi în care el luptase din toată ființa lui pentru noi (a fost cel mai frumos cadou pe care l-am primit în cariera mea de spectator). Să-i mulțumim lui Tîriac și să-l păstrăm în inimile noastre așa cum merită. Dar cred că nici „bătrînul” n-ar fi fericit dacă nu am mulțumi așa cum se cuvine marelui campion Ilie Năstase, cănuia el însuși, atît de frumos i-a mulțumit la festivitatea de închidere în numele unui public prea repede blazat. Ilie este tînăr, va aduce încă multe victorii pentru culorile noastre; să fim ca și pînă acum alături de el; el este și va fi mîndria noastră. Să-i iertăm greșelile că unui copil năbădăos ce este. Și dacă îl întîlnim pe stradă să-i spunem fără înconjur: „Ilie, tot tu ești cel mai mare”. Sînt convins că revanșa lui va veni cît se poate de curînd. Să fim veseli, o Cupă s-a dus, altă Cupă va veni. Să privim cu încredere cuplul de aur, gentlemanul și prințul alb al tenisului: Ion Tîriac și Ilie Năstase; în fond ei au făcut ca de trei ori România să fie înscrisă pe pedestalul Salatierei.

ANTEU

Agraria

Revista asociațiilor studențești din Institutul
agronomic Timișoara

Colectivul de redacție

ADRIANA BORȘ — redactor șef, IULIAN
FRANGULEA — redactor, TRAIAN COSTI
— redactor.

DOINA LUCA, ILIE MARCEL, ELEONORA
GAVRILĂ, ION ONOFREI, IULIA
KOCȘIS, MARIA CICU, DOINA STANCU.

Secretar general de redacție,
NICOLAE BĂDILESCU

Adresa redacției — revista „Agraria”, In-
stitutul Agronomic Timișoara, Piața Unirii
1/a, tel. 3-24-20, 3-24-21.